

POPIS

Četvrta knjiga Tore ili Petoknjižja – Popis govori o događajima s kojima su se Israilci sučelili na svome putu kroz pustinju do Obećane zemlje. Narativna osnovica knjige natopljena je brojnim religijskim propisima, a sam sadržaj knjige bitno je utemeljen na dva osnovna izvora: na svećeničkim spisima i na nesvećeničkoj pripovjedačkoj građi. U samome tekstu knjige preovlađuju teme kao što je ona o središnjem položaju svetišta, o Božijoj prisutnosti u narodu i o imenovanju levijevaca za službu u svetištu.

Tri goleme tematske cjeline odlikuju ukupan sadržaj Popisa. Prva cjelina kazuje o pripremama za put kroz pustinju (1–19). Ona se usredsređuje na popis ljudi i na organizaciju privremenih boravišta naroda na tegobnom putu kroz pustinju, na dužnosti i posvećenje levijevaca i na organizaciju plemena i pokretnog svetišta dok traje putovanje kroz pustinju. U ovom odjeljku Popisa također se mogu pronaći razni propisi i zabrane vezane za isklupljenje od krivice putem žrtve, za očišćenje i obredna pranja, za svećenička blagosiljanja itd. U drugoj cjelini preovlađuje pripovijest o samom putovanju kroz pustinju (11–25). U to pripovijedanje uključene su i one epizode koje kazuju o pobunama u narodu i o prigovorima i žalbama Israilaca. Posebice je istaknuta epizoda pobune koju pokreću Korah, Datan i Abiram (16–17), kao i susret naroda s raznim neprijateljima, Bileamovo blagosiljanje, kršenje propisa o suboti i propisi u vezi sa žrtvama. Treća cjelina donosi pripovijesti o završetku putovanja kroz pustinju i o pripremama naroda da uđe u obećanu zemlju Kanaan (26–36). Potom slijedi drugi popis stanovništva, zakoni o nasljeđivanju u slučaju žena, prenošenje vođstva na Ješuu, osveta Midjancima, podjela posjeda u Transjordaciji, sažimanje priče o putovanju kroz pustinju, raspodjela zemljišta u Kanaanu, epizoda o levijevskim gradovima, zakoni o ubojstvu i dodatak zakonima o nasljeđivanju u slučaju žena. U završnim poglavljima knjige slijede pregled obrednog kalendara (28–29) i propisi o ženskim zavjetima.

Popis israilskih boraca

1 Onda Jahve progovori Mojsiju u pustinji Sinajskoj, u čadoru sastanka, prvi dan drugoga mjeseca, druge godine nakon što oni iziđoše iz zemlje egipatske, i reče: (2) “Obavi popis sve zajednice sinova Israilovih po rodovima njihovim, po porodicama njihovim, brojem, poimence, svakog muška, glavu po glavu, (3) od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god u Israilu sposoban u rat poći, ti i Aron po četama ih njihovim pobrojte. (4) Neka, usto, s vama bude po jedan čovjek iz svakog plemena, svaki glava u kući oca svoga.

(5) Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: od Rubena – Elicur, sin Sedeurov; (6) od Šimona – Šelumiel, sin Curišadajev; (7) od Jehude – Nahšon, sin Aminadabov; (8) od Isakara – Netanel, sin Curov; (9) od Zebuluna – Eliab, sin Helonov; (10) od sinova Jozefovih: od Efrajima – Elišama, sin Amihudov; od Manaša – Gamliel, sin Pedahcurov; (11) od Benjamina – Abidan, sin Gideonijev; (12) od Dana – Ahiezer, sin Amišadajev; (13) od Ašera – Pagiël, sin Okranov; (14) od Gada – Elijasaf, sin Deuelov; (15) od Naftalija – Ahira, sin Enanov.”

(16) To su oni koji bijahu pozvani iz zajednice, glavešine plemena očeva svojih; oni bijahu glave rodovima Israilovim.

(17) Tako Mojsije i Aron povedoše ove ljude što bijahu po imenu određeni (18) te oni sazvaše svu zajednicu prvi dan drugoga mjeseca. Potom su se oni upisivali po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, od dvadeset godina starosti pa nadalje, glava za glavom, (19) baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio. Tako ih on u pustinji Sinajskoj pobroja.

(20) Sinova Rubena, prvjenca Israilovog – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, svako muško od dvadeset godina pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (21) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Rubenova, bijaše četrdeset i šest hiljada i pet stotina.

(22) Sinova Šimonovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, njihovi pobrojani ljudi, brojem, poimence, glava za glavom, svako muško od dvadeset godina pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (23)

njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Šimonova, bijaše pedeset i devet hiljada i tri stotine.

(24) Sinova Gadovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (25) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Gadova, bijaše četrdeset i pet hiljada šest stotina i pedeset.

(26) Sinova Jehudinih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (27) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Jehudina, bijaše sedamdeset i četiri hiljade i šest stotina.

(28) Sinova Isakarovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (29) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Isakarova bijaše pedeset i četiri hiljade i četiri stotine.

(30) Sinova Zebulunovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (31) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Zebulunova, bijaše pedeset i sedam hiljada i četiri stotine.

(32) Sinova Jozefovih, to jest sinova Efrajimovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (33) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Efrajimova, bijaše četrdeset hiljada i pet stotina.

(34) Sinova Manašeovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (35) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Manašeova, bijaše trideset i dvije hiljade i dvije stotine.

(36) Sinova Benjaminovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (37) njihovih pobrojanih

ljudi, od plemena Benjaminova, bijaše trideset i pet hiljada i četiri stotine.

(38) Sinova Danovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (39) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Danova, bijaše šezdeset i dvije hiljade i sedam stotina.

(40) Sinova Ašerovih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (41) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Ašerova, bijaše četrdeset i jedna hiljada i pet stotina.

(42) Sinova Naftalijevih – kad bijahu rodoslovno upisani po rodovima svojim, po porodicama svojim, brojem, poimence, glava za glavom, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god bio sposoban u rat poći – (43) njihovih pobrojanih ljudi, od plemena Naftalijeva, bijaše pedeset i tri hiljade i četiri stotine.

(44) To su oni koji bijahu pobrojani, koje su Mojsije i Aron pobrojali s glavešinama Israilovim, dva-naesticom njih, od kojih je svaki bio iz kuće oca svoga. (45) Tako je svih pobrojanih ljudi od sinova Israilovih po kućama očeva njihovih, od dvadeset godina starosti pa nadalje, ko je god u Israilu bio sposoban u rat poći, (46) baš svih pobrojanih ljudi – bilo šest stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset.

Levijevci izuzeti iz popisa

(47) Ali Levijevci ne bijahu među njima po plemenu očeva svojih pobrojani. (48) Jer Jahve Mojsiju bijaše rekao: (49) "Samo pleme Levijevo ti nemoj brojati niti ih među sinovima Israilovim ti popisuj. (50) Nego ti odredi Levijevce za obitavalište Svjedočanstva i za sve pokućstvo njegovo i za sve što mu pripada. Neka oni nose obitavališe i sve pokućstvo njegovo i neka paze na nj; neka se oni oko obitavališta i tabore. (51) Kad se obitavalište treba premjestiti, neka ga Levijevci spuste, a kad se s obitavalištem utabori, neka ga Levijevci podignu. Svjetovnjak koji se primakne neka smaknut bude. (52) Sinovi Israilovi neka se tabore, svaki čovjek kod svoga tabora, i svaki čovjek kod svoga bajraka, po četama svojim. (53) A Levijevci neka se oko obitavališta Svjedočanstva tabore, da se na zajed-

nicu sinova Israilovih ne bi gnjev sručio. Zato neka Levijevci vode brigu o obitavalištu Svjedočanstva.” (54) Tako sinovi Israilovi učiniše; sve onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio – tako oni učiniše.

Raspored plemena u taborima

2 Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (2) “Neka se tabore sinovi Israilovi, svaki kod svoga bajraka, sa znakovima kuća očeva svojih; oko čadora sastanka, ali malo podalje, neka se oni tabore. (3) Koji se tabore na istočnoj strani, prema mjestu gdje izlazi sunce neka budu oni pod bajrakom Jehudina tabora, po četama svojim, a vođa sinova Jehudinih – Nahšon, sin Aminadabov, (4) i vojska njegova, brojem sedamdeset i četiri hiljade i šest stotina. (5) Koji se tabore do njega neka budu pleme Isakarovo, a vođa sinova Isakarovih – Netanel, sin Cuarov, (6) i vojska njegova, brojem pedeset i četiri hiljade i četiri stotine. (7) Onda – pleme Zebulunovo, a vođa sinova Zebulunovih – Eliab, sin Helonov, (8) i vojska njegova, brojem pedeset i sedam hiljada i četiri stotine. (9) Pobrojanih u Jehudinu taboru u svemu ima stotinu osamdeset i šest hiljada i četiri stotine ljudi, po vojskama njihovim. Oni neka krenu prvi.

(10) Na južnoj strani neka bude bajrak Rubenova tabora, po vojskama njihovim, a vođa sinova Rubenovih – Elisur, sin Šedeurov, (11) i vojska njegova, brojem četrdeset i šest hiljada i pet stotina. (12) Koji se tabore do njega neka budu pleme Šimonovo, a vođa sinova Šimonovih – Šelumiel, sin Surišadajev, (13) i vojska njegova, brojem pedeset i devet hiljada i tri stotine. (14) Onda – pleme Gadovo, a vođa sinova Gadovih – Eljasaf, sin Deuelov, (15) i vojska njegova, brojem četrdeset i pet hiljada šest stotina i pedeset. (16) Pobrojanih u Rubenovu taboru ima stotinu i pedeset i jednu hiljadu i četiri stotine i pedeset ljudi, po vojskama njihovim. Oni neka krenu drugi.

(17) Onda neka krene čador sastanka s taborom Levijevaca usred ostalih tabora; baš onako kako oni taboruju, tako neka i kreću, svako na svome mjestu, pod bajrakom svojim.

(18) Na zapadnoj strani neka bude bajrak Efrajima tabora, po vojskama njihovim, a vođa sinova Efrajimovih – Elišama, sin Amihudov, (19) i vojske njegove, brojem četrdeset hiljada i pet stotina. (20) Do njega – pleme Manašeovo, a vođa sinova Manaševih – Gamliel, sin Pedahsurov, (21) i voj-

ske njegove, brojem trideset i dvije hiljade i dvije stotine. (22) Onda – pleme Benjaminovo, a vođa sinova Benjaminovih – Abidan, sin Gideonijev, (23) i vojska njegova, brojem trideset i pet hiljada i četiri stotine. (24) Pobrojanih u Efrajimovu taboru ima stotinu osam hiljada i stotinu ljudi, po vojskama njihovim. Oni neka krenu treći.

(25) Na sjevernoj strani neka bude bajrak Danova plemena, po vojskama njihovim, a vođa sinova Danovih – Ahiezer, sin Amišadajev, (26) i vojska njegova, brojem šezdeset i dvije hiljade i sedam stotina. (27) Koji se tabore do njega neka budu pleme Ašerovo, a vođa sinova Ašerovih – Pagiel, sin Okranov, (28) i vojska njegova, brojem četrdeset i jedna hiljada i pet stotina. (29) Onda – pleme Naftalijevo, a vođa sinova Naftalijevih – Ahira, sin Enanov, (30) i vojska njegova, brojem pedeset i tri hiljade i četiri stotine. (31) Broj ljudi u Danovu taboru: stotinu pedeset i sedam hiljada i šest stotina. Neka oni krenu posljednji pod svojim zastavama.” (32) To su pobrojani ljudi od sinova Israilovih, po kućama očeva svojih; ukupno pobrojanih ljudi, po vojskama njihovim: šest stotina i tri hiljade i pet stotina i pedeset. (33) Ali Levijevci ne bijahu brojeni sa sinovima Israilovim, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

(34) Tako sinovi Israilovi učiniše; sve onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio, tako se oni pod bajracima svojim utaboriše, i tako oni krenuše, svako prema rodu svome, prema porodici svojoj.

Levijevci za svećenstvo

3 Ovo su potomci Aronovi i Mojsijevi iz vremena kad je Jahve na gori Sinajskoj s Mojsijem govorio. (2) Ovo su bila imena sinova Aronovih: prvjenac Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar. (3) Ovo su imena sinova Aronovih, svećenika pomazanih, koje je on zaredio da služe kao svećenici. (4) Ali Nadab i Abihu umriješe pred Jahvom kad u pustinji Sinajskoj pred Jahvu vatru mimo propisa prinesoše; i oni ne imadahu djece. Tako su Itamar i Eleazar za života oca svoga Arona kao svećenici služili. (5) Onda Jahve reče Mojsiju: (6) “Dovedi pleme Levijevo, pa ih pred svećenika Arona postavi da mu služe. (7) Neka oni za nj i za svu zajednicu pred čadorom sastanka dužnosti izvršavaju, obitavalištu¹

¹ Aluzija na čador sastanka kao Jahvinu prisutnost među Israilcima.

služeći. (8) Neka oni k tomu sve pokućstvo čadora sastanka održavaju, uz dužnosti sinova Israilovih, obitavalištu služeći. (9) Zato ti levijevce Aronu i sinovima njegovim podaj; oni su mu od sinova Israilovih potpuno dati. (10) Tako ti odredi Arona i sinove njegove da svećeničku službu svoju drže; a svjetovnjak koji se primakne neka smaknut bude.” (11) I još progovori Jahve Mojsiju i reče: (12) “Gle, ja sam umjesto svakog prvjenca uzeo levijevce od sinova Israilovih, prvo dijete iz utrobe među sinovima Israilovim. Zato neka levijevci moji budu. (13) Jer svi su prvjenci moji; onoga dana kad sam ja sve prvjence u zemlji egipatskoj usmrtio, ja sam sebi sve prvjence u Israilu posvetio, i od ljudi i od životinja. Oni će moji biti. Ja sam Jahve.”

(14) Onda Jahve progovori Mojsiju u pustinji Sinajskoj i reče: (15) “Postroji sinove Levijeve po porodicama njihovim, po rodovima njihovim; svako muško od mjesec dana naviše ti pobroj.” (16) Tako ih Mojsije pobroja prema riječi Jahvinoj, baš onako kako mu je bilo naređeno. (17) Ovo su poimence sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. (18) Ovo su imena sinova Geršonovih po porodicama njihovim: Libni i Šimi; (19) i sinovi Kehatovi po porodicama njihovim: Amram, Ichar, Hebron i Uziel; (20) i sinovi Merarijevi po porodicama njihovim: Mahli i Muši. Ovo su porodice levijevaca po kućama očeva njihovih.

(21) Od Geršona bijaše porodica Libnijevaca i porodica Šimijevaca; to bijahu porodice Geršonovaca. (22) Njihovih pobrojanih ljudi – kad se popisivalo svako muško od mjesec dana naviše – njihovih pobrojanih ljudi bijaše sedam hiljada i pet stotina. (23) Porodice Geršonovaca imale su se utaboriti iza obitavališta prema zapadu, (24) a glava porodicama Geršonovaca bijaše Eliasaf, sin Laelov.

(25) Geršonovci su se u čadoru sastanka brinuli za obitavalište i čador, pokrovac njegov i zastirač na ulazu u čador sastanka, (26) i za zavjese u dvorištu i zastirač na ulazu u dvorište što je oko obitavališta i žrtvenika, i konope njegove, prema svemu što je spadalo u tu službu.

(27) Od Kehata bijaše rod Amramovaca i rod Icharovaca i rod Hebronovaca i rod Uzielovaca; to bijahu rodovi Kehatovaca. (28) Kad se pobroja svako muško od mjesec dana naviše, bijaše osam hiljada i šest stotina² onih koji su se brinuli o svetišću. (29)

Rodovi sinova Kehatovih imali su se utaboriti na južnoj strani svetišta, (30) a glava rodova Kehatovaca bijaše Elicafan, sin Uzielov. (31) Oni su se brinuli za kovčeg, sto, stalak za svjetiljku, žrtvenike i pribor svetišta kojim su se u službi koristili, i zastirač, prema svemu što je spadalo u tu službu. (32) A Eleazar, sin svećenika Arona, bijaše glava među prvacima Levijevim i imadaše nadzor nad onima što su se brinuli o svetišću.

(33) Od Merarija bijaše rod Mahlijevaca i rod Mušijevaca; to bijahu rodovi Merarijevi. (34) Njihovih pobrojanih ljudi, kad se popisivalo svako muško od mjesec dana naviše, bijaše šest hiljada i dvije stotine. (35) Glava rodovima Merarijevim bijaše Curiel, sin Abihailov. Oni su se imali utaboriti na sjevernoj strani obitavališta. (36) Sinovi Merarijevi brinuli su se za daske obitavališta, grede njegove, stupove njegove, postolja njegova, svu opremu njegovu, i službu za njih vezanu, (37) i za stupove oko dvorišta s postoljima njihovim i kočićima njihovim i konopčićima njihovim.

(38) A oni koji su se trebali utaboriti pred obitavalištem prema istoku, pred čadorom sastanka prema mjestu gdje sunce izlazi, jesu Mojsije i Aron i sinovi njegovi, koji su, vršeći obavezu sinova Israilovih, služili u svetišću; a svjetovnjak koji bi se primakao morao je smaknut biti.

(39) Svih pobrojanih ljudi od levijevaca, što su ih Mojsije i Aron na zapovijed Jahvinu pobrojali po porodicama njihovim, svako muško od mjesec dana naviše, bijaše dvadeset i dvije hiljade.

Otkup prvjenaca

(40) Onda Jahve reče Mojsiju: “Pbroj svakog prvjenca od sinova Israilovih od mjesec dana naviše i popiši imena njihova. (41) Levijevce uzmi za me – ja sam Jahve – umjesto svih prvjenaca među sinovima Israilovim, i stoku levijevsku umjesto sve prvine među stokom sinova Israilovih.” (42) Tako Mojsije pobroja sve prvjence među sinovima Israilovim, onako kako mu Jahve bijaše zapovjedio, (43) i sve muške prvjence imenom i brojem od mjesec dana naviše, jer njihovih pobrojanih ljudi bijaše dvadeset dvije hiljade dvije stotine i sedamdeset i tri.

(44) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (45) “Levijevce umjesto svih prvjenaca među sinovima Israilovim uzmi, i stoku levijevsku umjesto stoke njihove. Levijevci neka moji budu; ja sam

² U nekim rukopisima stoji *tri stotine*.

Jahve. (46) Za otkup dvije stotine sedamdeset i tri prvjenca od sinova Israilovih – kojih je više nego levijevaca – (47) za svakog, po glavi, ti pet šekela uzmi; uzmi ih prema šekelu svetišta – šekel je dvadeset gera – (48) i podaj novce – otkup za one kojih je među njima više – Aronu i sinovima njegovim.” (49) Tako Mojsije uze novce od otkupnine od onih što su premašili broj, kojih je bilo više od onih što su ih otkupili levijevci; (50) od prvjenaca sinova Israilovih on uze novce, prema šekelu svetišta, hiljadu tri stotine i šezdeset i pet šekela. (51) A onda, na zapovijed Jahvinu, Mojsije dade novce od otkupnine Aronu i sinovima njegovim, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

Dužnosti Kehatovaca

4 Onda Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (2) “Popišite sinove³ Kehatove među sinovima Levijevim, po rodovima njihovim, po porodicama njihovim, (3) od trideset godina nadalje, i do dobi od pedeset godina, sve koji stupe u službu da obavljaju poslove u čadoru sastanka. (4) Ovo je služba sinova Kehatovih u čadoru sastanka – briga za svetinje nad svetinjama.”

(5) “Kad se tabor podiže na put, neka Aron i sinovi njegovi uđu i neka oni zaštitni zastor skinu i neka njime kovčeg Svjedočanstva pokriju; (6) i neka oni na nj pokrov od kože morskih krava polože i neka po njemu prostru platno potpuno plave⁴ boje, i motke njegove neka umetnu. (7) Po stolu hljeba Prisutnosti neka oni još plavo platno prostru i neka na nj stave zdjele, šerpe, žrtvene pehare, ćupove za žrtve ljevanice, i hljeb što je tamo bez prestanka neka na njemu bude. (8) Neka oni po tome crveno platno prostru i neka to pokrovom od kože morskih krava pokriju, i motke njegove neka umetnu. (9) Onda neka uzmu plavo platno i neka stalak za svjetlo prekriju, zajedno sa svjetiljkama njegovim i utrnjivačima njegovim i tablama njegovim i svim posudama njegovim za ulje, čime ga oni poslužuju; (10) i neka oni njega i sav pribor njegov u pokrov od kože morskih krava metnu i neka ga na nosiljku stave. (11) Po zlatnom žrtveniku neka plavo platno prostru i pokriju ga pokrovom od kože morskih krava, i motke njegove neka umetnu; (12) i neka uzmu sav pribor za službu

kojim oni u svetištu služe i neka ga u plavo platno metnu i prekriju pokrovom od kože morskih krava i neka ga na nosiljku stave. (13) Onda neka uklone otpatke loja s pepelom sa žrtvenika i neka po njemu grimizno platno prostru. (14) Neka još stave na nj sav pribor njegov kojim se koriste dok služe na njemu: žeravnice, viljuške, lopatice i posude, sav pribor žrtvenika; i neka oni po njemu pokrov od kože morskih krava prostru, i motke njegove neka umetnu. (15) Kad Aron i sinovi njegovi završe pokrivanje svetinja i sveg pribora u svetištu, kad se tabor podigne na put, tad neka sinovi Kehatovi dođu da to ponesu – da oni ne bi svetinje dotakli, pa umrli. To su stvari u čadoru sastanka koje sinovi Kehatovi imaju ponijeti.

(16) Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje za svjetlo i miomirisni tamjan i trajnu žitnu žrtvu i ulje pomazanja – on je odgovoran za sve obitavalište i sve što je u njemu, sa svetištem i priborom njegovim.”

(17) Onda Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (18) “Ne dajte da pleme rodova kehatovačkih bude odsječeno od levijevaca. (19) Naprotiv, ovako s njima postupite – da bi oni živjeli, a ne umrli, kad se najvećim svetinjama budu primaknuli – Aron i sinovi njegovi neka uniđu i neka svakom od njih posao njegov i teret njegov odrede; (20) ali neka sinovi Kehatovi ni za jedan tren ne ulaze da svetinje vide, inače će umrijeti.”

Dužnosti Geršonovaca

(21) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (22) “Popiši i sinove Geršonove, po porodicama njihovim, po rodovima njihovim; (23) od trideset pa do dobi od pedeset godina ti ih pobroj: sve koji uđu u službu da u čadoru sastanka posao obavljaju. (24) Ovo je služba porodica geršonovačkih dok oni budu radili i ono što imaju nosili: (25) neka oni nose zastore obitavališta, i čador sastanka s njegovim pokrovom i pokrov od kože morskih krava što je navrh njega, i zastirač na ulazu u čador sastanka, (26) i zavjese iz dvorišta, i zastirač na ulazu u dvorište što je oko obitavališta i žrtvenika, i uzice njihove, i svu opremu za službu svoju; i sve što treba neka oni urade. (27) Sva služba sinova geršonovačkih, u svemu što imaju nositi i u svem poslu njihovu, neka se po zapovijedi Arona i sinova njegovih obavija; i ti im kao dužnost sve što imaju nositi dodijeli. (28) To je služba porodica

³ Tj. potomke; tako i dalje u tekstu.

⁴ Ili ljubičaste; tako i dalje u tekstu.

sinova geršonovačkih u čadoru sastanka, a dužnosti njihove neka po uputi Itamara, sina svećenika Arona, budu.

Dužnosti Merarijevaca

(29) "A sinove Merarijeve, ti ih pobroj po rodovima njihovim, po porodicama njihovim, (30) pobroji ih od trideset pa sve do dobi od pedeset godina, svakog koji uđe u službu da u čadoru sastanka posao obavlja. (31) Ovo im je dužnost nositi, za svu službu njihovu u čadoru sastanka: daske obitavališta i grede njegove i stupove njegove i postolja njegova, (32) i stupove oko dvorišta i postolja njihova i kočice njihove i uzice njihove, sa svom opremom njihovom, svime za službu njihovu; ti svakome poimence odredi šta će nositi. (33) To je služba porodica sinova Merarijevih, prema svojoj službi njihovoj u čadoru sastanka, po uputi Itamara, sina svećenika Arona."

(34) Tako Mojsije i Aron i glavešine zajednice pobrojaše sinove kehatovačke po rodovima njihovim i po porodicama njihovim, (35) od trideset pa sve do dobi od pedeset godina, svakoga ko uđe u službu da radi u čadoru sastanka. (36) Njihovih pobrojanih ljudi, po rodovima njihovim, bijaše dvije hiljade sedam stotina i pedeset. (37) To su pobrojani ljudi od rodova kehatovačkih, svi koji su u čadoru sastanka služili, koje su Mojsije i Aron pobrojali na zapovijed Jahvinu po Mojsiju.

(38) Pobrojanih ljudi od sinova Geršonovih, po rodovima njihovim i po porodicama njihovim, (39) od trideset pa sve do dobi od pedeset godina, svih koji uđu u službu da rade u čadoru sastanka, (40) njihovih pobrojanih ljudi, po rodovima njihovim i po porodicama njihovim, bijaše dvije hiljade šest stotina i trideset. (41) To su pobrojani ljudi od rodova sinova Geršonovih, svi koji su u čadoru sastanka služili, koje su Mojsije i Aron pobrojali na zapovijed Jahvinu po Mojsiju.

(42) Pobrojanih ljudi od rodova sinova Merarijevih, po rodovima njihovim i po porodicama njihovim, (43) od trideset pa sve do dobi od pedeset godina, svih koji uđu u službu da rade u čadoru sastanka, (44) njihovih pobrojanih ljudi, po rodovima njihovim, bijaše tri hiljade i dvije stotine. (45) To su pobrojani ljudi od rodova sinova Merarijevih koje su Mojsije i Aron pobrojali na zapovijed Jahvinu po Mojsiju.

(46) Svih pobrojanih od levijevaca što su ih Mojsije i Aron i glavešine Israilove pobrojali po rodovima njihovim i po porodicama njihovim, (47) od trideset pa sve do dobi od pedeset godina, svih koji su mogli ući da obavljaju posao posluživanja i nošenja u čadoru sastanka, (48) njihovih pobrojanih ljudi bijaše osam hiljada pet stotina i osamdeset. (49) Na Jahvinu zapovijed po Mojsiju oni bijahu pobrojani, svako po svojoj službi i po onome što je nosio; bijahu to njegovi pobrojani ljudi, baš kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

O nečistima

5 Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) "Zapovjedi sinovima Israilovim da otjeraju iz tabora svakog zaraženog kožnom bolešću i svakoga ko imadne izljev i svakoga ko je zbog umrle osobe nečist. (3) I muško i žensko otjerajte; pošaljite ih izvan tabora, da ne bi oni opoganili tabor svoj u kojemu ja među njima boravim." (4) Sinovi Israilovi tako učiniše te ih izvan tabora poslaše; baš kako Jahve Mojsiju bješe naredio, tako sinovi Israilovi učiniše.

(5) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (6) "Kaži sinovima Israilovim: Kad muškarac ili žena počine bilo koji od grijeha ljudskih, postupivši nevjerljivo prema Jahvi, i ta osoba bude kriva, (7) neka ona onda prizna grijeh svoj što ga je počinila i neka u potpunosti učinjena štetu nadoknadi i neka tome jednu petinu doda pa neka to daje onome kome je štetu nanijela. (8) Ali ako čovjek ne bude imao bližeg rođaka kojem bi se dala naknada za nepravdu, naknada je koja se čini za nepravdu – Jahvi, za svećenika, zajedno s ovnom okajničkim kojim se za nj okajanje čini. (9) I svaka žrtva podizanica od svih svetih darova sinova Israilovih što ih oni svećeniku prinose njegova neka bude. (10) Neka zato sveti darovi svakog čovjeka njegovi budu; što god čovjek svećeniku dadne njegovo neka bude."

O žrtvi za ljubomoru

(11) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (12) "Govori sinovima Israilovim i kaži im: Ako žena nekog čovjeka skrene s pravog puta i bude mu nevjerna, (13) pa drugi čovjek s njom legne, a to mužu njezinu od očiju skriveno bude, pa ona, iako se ona onečistila, otkrivena ne bude, i protiv nje svjedoka ne bude, i ona na djelu uhvaćena ne

bude – (14) i ako duh ljubomore muža njezinog obuzme te on bude ljubomoran na ženu svoju kad se onečistila, ili ako ga duh ljubomore obuzme te on bude ljubomoran na ženu svoju kad se ne bude onečistila, (15) neka onda on ženu svoju svećeniku odvede i neka za nju jednu desetinu efe⁵ ječmenoga brašna kao žrtvu prinese; neka on po njoj ulja ne polijeva i neka na nju tamjana ne stavlja jer je to žitna žrtva za ljubomoru, žitna žrtva za spomen, podsjetnica na nepravdu.”

(16) “Neka je onda svećenik privede i pred Jahvu postavi, (17) i neka svećenik svete vode u zemljanu posudu uzme, i neka svećenik malo prašine što je na podu obitavališta uzme i neka je u vodu stavi. (18) Neka onda svećenik ženu pred Jahvu postavi i kosu joj razdriješi i neka joj na dlanove metne žitnu žrtvu za spomen – a to je žitna žrtva za ljubomoru – i neka u ruci svećenikovo bude voda gorčine i prokletstva. (19) Neka svećenik ženu zakune i neka joj kaže: ‘Ako nijedan čovjek s tobom legao nije i ako u nečistoću nisi zalutala dok si u vlasti svoga muža bila, neka ti ne naudi ova voda gorčine i prokletstva; (20) ali ako si skrenula s pravoga puta dok si u vlasti svoga muža bila i ako si se okaljala, te ako je neki čovjek mimo tvoga muža legao s tobom’ – (21) neka onda svećenik zakune ženu kletvom i neka svećenik ženi kaže – ‘Neka te Jahve učini prokletstvom i kletvom u narodu tvome tako što će Jahve učiniti da ti stegno oslabi⁶ i trbuh ti se nadme; (22) i ova voda prokletstva neka u utrobu tvoju uđe i neka učini da ti se trbuh nadme i da ti stegno oslabi.’ A žena neka kaže: ‘Amen! Amen!’”

(23) “Potom neka ova prokletstva svećenik na svitak zapiše i neka ih u vodu gorčine ispere. (24) Neka onda dade ženi da popije vodu gorčine i prokletstva, da voda prokletstva uđe u nju i gorčinu izazove. (25) Neka ženi iz ruke svećenik uzme žitnu žrtvu za ljubomoru, neka žitnom žrtvom pred Jahvom zamaše i neka je na žrtvenik donese; (26) neka svećenik uzme šaku od žitne žrtve kao žrtvu njezinu za spomen i neka to na žrtveniku u dimu prinese, a onda neka dade ženi da vodu popije. (27) Kad joj on dadne da vodu popije, onda će biti: ako je ona sebe onečistila i mužu svome nevjerna bila, voda prokletstva u nju će ući i gorčinu izazvati, i trbuh će joj se naduti i stegno će joj oslabiti, i ta će žena prokletstvom u narodu svome postati.

(28) Ali ako žena ne bude sebe onečistila, i čista bude, onda će ona slobodna biti i plod će se u njoj začinjati.

(29) Ovo su propisi o ljubomori: kad žena, dok je u vlasti svoga muža, skrene s pravog puta pa se onečisti, (30) ili kad duh ljubomore obuzme čovjeka te on bude ljubomoran na ženu svoju, neka onda on ženu pred Jahvu postavi, a svećenik neka sve ove propise na njoj primijeni. (31) I neka je čovjek⁷ slobodan od krivice, a žena neka krivnju svoju ponese.”

Propisi o zavjetu odvajanja

6 Jahve opet progovori Mojsiju i reče: (2) “Govori sinovima Israilovim i reci im: Kad se čovjek ili žena obaveže posebnim zavjetom – zavjetom odvajanja⁸ – da se Jahvi posveti, (3) neka se usteže od vina i opojna pića; neka ne pije sirceta, bilo ono od vina ili opojna pića, i neka soka od grožđa ne pije i neka ne jede ni svježa ni suha grožđa. (4) Sve dane svoga odvajanja neka ne jede ništa što vinova loza rađa: od sjemenja do komine.”

(5) “Sve dane u kojima zbog zavjeta bude odvojen bio neka mu britva preko glave ne prelazi. Neka on svet bude sve dok se ne navrše dani za koje je on sebe Jahvi odvojio; neka on uvojke kose na glavi svojoj pusti da slobodno rastu. (6) Sve dane svoga odvajanja Jahvi neka se on mrtvoj osobi ne primiće. (7) Neka se on ne onečisti zbog oca svoga ili majke svoje, zbog brata svoga ili sestre svoje, kad oni umru, jer znak njegove predanosti Bogu kosa je njegova na glavi. (8) Sve dane svog odvajanja on je svet Jahvi.”

(9) “Ali ako neko uistinu iznenada pokraj njega umre, pa on svoju posvećenu kosu na glavi onečisti, neka onda on glavu svoju obrije onoga dana kad čist postane; sedmoga dana neka je obrije. (10) Potom neka osmoga dana svećeniku dvije grlice ili dva golubića na ulaz u čador sastanka donese. (11) Neka svećenik jedno prinese za žrtvu okajnicu, a drugo za žrtvu paljenicu, i neka za nj okajanje učini zbog grijeha njegova što je uz umrlu osobu bio. I tog istog dana neka on glavu svoju posveti, (12) i neka dane svoje Jahvi kao onaj koji se odvojio posveti, i neka muško janje od godinu dana za žrtvu

⁷ Tj. muž.

⁸ Ovaj zavjet podrazumijeva odvajanje i potpuno posvećivanje Bogu za neko određeno vrijeme.

⁵ Oko 1,5 kg.

⁶ Tj. da žena postane nerotkinjom.

naknadnicu prinese. Prethodni dani neka mu se ne računaju jer mu je odvajanje oskvrnuto bilo.”

(13) “Ovo su propisi o onome koji se odvoji kad se navrše dani njegova odvajanja: nek on žrtvu na ulaz u čador sastanka donese. (14) Neka on žrtvu svoju Jahvi prinese: jedno muško janje od godinu dana, bez mahane, za žrtvu paljenicu, i jedno žensko janje od godinu dana, bez mahane, za žrtvu okajnicu, i jednog ovna bez mahane za žrtvu pričesnicu, (15) i sepetič beskvasnih hljepčića od najboljeg brašna u ulju zamiješenog i beskvasne krušne kore uljem premazane, zajedno s njihovom žitnom žrtvom i njihovom žrtvom ljevanicom. (16) Neka to onda svećenik pred Jahvom prinese, i neka njegovu žrtvu okajnicu i njegovu žrtvu paljenicu prinese. (17) Neka on još ovna za žrtvu pričesnicu Jahvi prinese, zajedno sa sepetičom beskvasnih hljepčića; neka svećenik isto tako njegovu žitnu žrtvu i njegovu žrtvu ljevanicu prinese. (18) Neka onda onaj koji se bio odvojio svoju posvećenu kosu na glavi na ulazu u čador sastanka obrije i neka posvećenu kosu sa svoje glave uzme i stavi je na vatru što je pod žrtvom pričesnicom. (19) Neka svećenik uzme s ovna plečku, kad se ona skuha, i jedan beskvasni hljepčić iz sepetiča i jednu beskvasnu krušnu koru pa neka ih onome koji se bio odvojio u ruke stavi, nakon što on posvećenu kosu svoju obrije. (20) Potom neka svećenik zamaše njima pred Jahvom kao žrtvom zamašnicom. To je sveto za svećenika, zajedno s prsima prinesenim zamahivanjem i stegnom prinesenim podizanjem. Poslije toga onaj koji se bio izdvojio smije piti vino.”

(21) “Ovo su propisi o onome koji se odvoji i koji žrtvu svoju zbog odvajanja svoga Jahvi zavjetuje, pored onoga što on još može da priušti; prema zavjetu svome kojim se obaveže, tako neka on prema propisima o svome odvajanju uradi.”

Svećenički blagoslov

(22) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (23) “Kaži Aronu i sinovima njegovim: Ovako vi blagosiljajte sinove Israilove – kažite im:

(24) ‘Jahve te blagoslovio i sačuvao;

(25) Jahve dao da nad tobom lice njegovo sija, i milostiv prema tebi bio;

(26) Jahve na te pogled svoj digao, i mir ti dao!’

(27) Tako neka oni ime moje na sinovima Israilovim zazivaju, pa ću ih ja blagosloviti.”

Darovi vođa

7 Na dan kad Mojsije završi podizanje obitavališta, on ga pomaza i posveti sa svim pokućstvom njegovim i žrtvenikom i svim priborom njegovim; on ih pomaza i još ih posveti. (2) Potom poglavari Israilovi, glavešine u kućama očeva svojih, prinesoše dar – oni bijahu poglavari plemena; oni su bili ti koji bjehu nad pobrojanim ljudima. (3) Kad oni dar svoj pred Jahvu izvedoše: šest pokrivenih kola i dvanaest volova, jedna kola za svaku dvojicu poglavara i jednog vola za svakog, onda ih oni pred obitavalište dovedoše. (4) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (5) “Primi ovo od njih da se koristi u službi u čadoru sastanka pa to levijevcima podaj, svakom čovjeku prema službi njegovoj.” (6) Tako Mojsije kola i volove uze pa ih levijevcima dade. (7) Dvoja kola i četiri vola on sinovima Geršonovim dade, prema službi njihovoj, (8) a četvera kola i osam volova on sinovima Merarijevim dade, prema službi njihovoj, po uputi Itamara, sina svećenika Arona. (9) Ali sinovima Kehatovim on ništa ne dade jer njihova služba bijahu svetinje⁹, na ramenima da ih nose.

(10) Dar za posvetu poglavari prinesoše žrtveniku na dan kad on bješe pomazan; tako poglavari svoj dar pred žrtvenik prinesoše. (11) Onda Jahve reče Mojsiju: “Neka oni dar svoj prinesu, po jedan poglavar svaki dan, za posvetu žrtvenika.”

(12) Onaj koji prvoga dana dar svoj prinese bješe Nahšon, sin Aminadabov, od plemena Jehudina; (13) a dar mu bijaše jedna srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela¹⁰ i jedna srebrena zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (14) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (15) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (16) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (17) i za žrtvu sudioništva: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Nahšona, sina Aminadabova.

(18) Drugoga dana dar prinese Netanel, sin Cuarov, poglavar Isakarov; (19) dar mu bijaše jedna srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrena zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u

⁹ Tj. sveti predmeti koji su se nalazili u obitavalištu.

¹⁰ Jedan šekel težio je oko deset grama.

ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (20) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (21) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (22) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (23) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Netanela, sina Cuarovog. (24) Trećega dana to bješe Eliab, sin Helonov, poglavar sinova Zebulunovih; (25) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (26) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (27) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (28) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (29) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Eliaba, sina Helonovog. (30) Četvrtoga dana to bješe Elicur, sin Šedeurov, poglavar sinova Rubenovih; (31) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (32) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (33) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (34) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (35) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Elicura, sina Šedeurovog. (36) Petoga dana to bješe Šelumiel, sin Curišadajev, poglavar djece Šimonove; (37) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (38) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (39) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (40) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (41) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Šelumiel, sina Curišadajeva. (42) Šestoga dana to bješe Elijasaf, sin Deulov, poglavar sinova Gadovih; (43) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, pre-

ma šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (44) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (45) jedan junac, jedan ovan, jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (46) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (47) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Elijasafa, sina Deulova. (48) Sedmoga dana to bješe Elišama, sin Amihudov, poglavar sinova Efrajimovih; (49) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (50) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (51) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (52) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (53) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Elišame, sina Amihudova.

(54) Osmoga dana to bješe Gamliel, sin Pedahcurov, poglavar sinova Manašeovih; (55) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (56) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (57) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (58) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (59) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Gamliela, sina Pedahcurova.

(60) Devetoga dana to bješe Abidan, sin Gideonijev, poglavar sinova Benjaminovih; (61) dar mu bijaše jedna srebrna posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (62) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (63) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (64) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (65) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Abidana, sina Gideonijeva.

(66) Desetoga dana to bješe Ahiezer, sin Amišadajev, poglavar sinova Danovih; (67) dar mu bijaše

jedna srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrena zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (68) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (69) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (70) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (71) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Ahiezera, sina Amišadajeva.

(72) Jedanaestoga dana to bješe Pagiel, sin Okranov, poglavar sinova Ašerovih; (73) dar mu bijaše jedna srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrena zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (74) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (75) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (76) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (77) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Pagiela, sina Okranova.

(78) Dvanaestoga dana to bješe Ahira, sin Enanov, poglavar sinova Naftalijevih; (79) dar mu bijaše jedna srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela i jedna srebrena zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta, obje pune najboljeg brašna u ulju zamiješenog – za žitnu žrtvu; (80) jedna zlatna posudica od deset šekela, puna tamjana; (81) jedan junac, jedan ovan i jedno muško janje od godinu dana – za žrtvu paljenicu; (82) jedan jarac za žrtvu okajnicu; (83) i za žrtvu pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet muških janjaca od godinu dana. To bješe dar Ahire, sina Enanova.

(84) Ovo bijahu darovi sinova Israilovih za posvetu žrtvenika kad on pomazan bješe: dvanaest srebrenih posuda, dvanaest srebrenih zdjela i dvanaest zlatnih posudica – (85) svaka srebrena posuda teška stotinu i trideset šekela, a svaka zdjela sedamdeset; sveg srebra od posuda bješe dvije hiljade i četiri stotine šekela, prema šekelu svetišta; (86) dvanaest zlatnih posudica, punih tamjana, svaka deset šekela teška, prema šekelu svetišta; sveg zlata od posuda: stotinu i dvadeset šekela; (87) svega, goveda za žrtvu paljenicu: dvanaest junaca; ovnova: dvanaest; muških janjaca od go-

dinu dana, s njihovom žitnom žrtvom: dvanaest; i jaraca za žrtvu okajnicu: dvanaest; (88) a u svemu, goveda za žrtvu pričesnicu: dvadeset i četiri junca; ovnova: šezdeset; jaraca: šezdeset; muških janjaca od godinu dana: šezdeset. To su bili darovi za posvetu žrtvenika nakon što pomazan bješe.

(89) I kad Mojsije uđe u čador sastanka da govori s Jahvom, on ču glas kako mu progovara iznad pomirbenog kapka što je na kovčegu Svjedočanstva, između dva kerubina; pa je on govorio s njim.

Sedam svjetiljki

8 Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) “Govori Aronu i reci mu: Kad svjetiljke budeš postavljao, neka sedam svjetiljki pred stalkom svijetli.” (3) Aron tako i učini; on svjetiljke stalku s prednje strane postavi, baš kako Jahve Mojsiju bješe zapovjedio. (4) A stalak za svjetiljke ovako načinjen bješe: kovina od zlata; od postolja svoga do cvijeta svoga on kovina bješe; po uzorku što ga Jahve Mojsiju bijaše pokazao, tako on stalak za svjetiljke načini.

Očišćenje levijevaca

(5) Opet Jahve progovori Mojsiju i reče: (6) “Uzmi levijevce između sinova Israilovih pa ih očisti. (7) Da ih očistiš, ovo im učini: poškropi ih vodom pročišćenja, a oni neka sve tijelo svoje obriju i haljine svoje neka operu, pa će čisti biti. (8) Potom neka uzmu jednog junca, s njegovom žitnom žrtvom: najboljim brašnom u ulju zamiješenim; a drugoga junca ti za žrtvu okajnicu uzmi. (9) Tako ti levijevce pred čador sastanka dovedi, i još svu zajednicu sinova Israilovih saberi, (10) pa levijevce pred Jahvu izvedi; a sinovi Israilovi neka ruke svoje na levijevce spuste. (11) Neka onda Aron levijevce pred Jahvu izvede kao žrtvu zamašnicu od sinova Israilovih, da oni uzmognu vršiti službu Jahvinu. (12) A levijevci neka ruke svoje juncima na glave spuste; onda prinesi Jahvi jednog za žrtvu okajnicu, a drugoga za žrtvu paljenicu, da za levijevce okajanje učiniš. (13) Učini da levijevci stanu pred Arona i pred sinove njegove, da ih kao žrtvu zamašnicu Jahvi prineseš.

(14) Tako ti razdvoji levijevce od sinova Israilovih, i levijevci neka moji budu. (15) Poslije toga levijevci smiju ući da služe u čadoru sastanka, ali ti ih očisti i kao žrtvu zamašnicu ti ih prinesi. (16) Jer oni su meni od sinova Israilovih potpuno dati; ja sam ih za se uzeo umjesto svakog prvog ploda

utrobe, prvjenca od svih sinova Israilovih. (17) Jer svaki je prvjenac među sinovima Israilovim moj, među ljudima i među životinjama; onoga dana kad sam ja svakog prvjenca u zemlji egipatskoj usmrtio ja sam ih sebi posvetio. (18) Ali ja sam levijevce umjesto svakog prvjenca među sinovima Israilovim uzео. (19) Ja sam levijevce između svih sinova Israilovih Aronu i sinovima njegovim na dar dao da vrše službu sinova Israilovih u čadoru sastanka i da u ime sinova Israilovih okajanje čine, da među sinovima Israilovim pošasti ne bude kad se svetištu primaknu.”

(20) Tako Mojsije i Aron i sva zajednica sinova Israilovih s levijevcima učiniše; sve onako kako Jahve Mojsiju za levijevce zapovjedio bješe, tako sinovi Israilovi s njima učiniše. (21) Levijevci se još od grijehа očistiše i odjeću svoju oprашe, a Aron ih kao žrtvu zamašnicu pred Jahvom prinese. Aron i okajanje za njih učini da ih očisti. (22) Poslije toga levijevci uđоše da vrše svoju službu u čadoru sastanka pred Aronom i pred sinovima njegovim; baš onako kako Jahve Mojsiju za levijevce zapovjedio bješe, tako oni s njima učiniše.

Povlaćanje iz službe

(23) Jahve progovori Mojsiju i reče: (24) “Ovo se odnosi na levijevce: od dobi od dvadeset i pet godina pa nadalje neka oni ulaze da vrše službu u čadoru sastanka, (25) a u pedesetoj godini neka se oni povuku iz službe i neka više ne rade. (26) Oni mogu pomagati svojoj braći u čadoru sastanka u vršenju dužnosti, ali sami neće raditi. Tako ti prema levijevcima postupi u pogledu dužnosti njihovih.”

Pesah

9 Tako Jahve u pustinji Sinajskoj, u prvom mjesecu druge godine, nakon što oni iz zemlje egipatske iziđоše, progovori Mojsiju i reče: (2) “Sad neka sinovi Israilovi svetkuju Pesah u za nj propisano vrijeme. (3) Četrnaestoga dana ovog mjeseca, u sumrak, u za nj propisano vrijeme vi ga svetkujte; svetkujte ga prema svim propisima njegovim i prema svim običajima njegovim.”

(4) Tako Mojsije reče sinovima Israilovim da svetkuju Pesah. (5) Oni su svetkovali Pesah u prvome mjesecu, četrnaestoga dana toga mjeseca, u sumrak, u pustinji Sinajskoj; sve onako kako Jahve

Mojsiju bijaše zapovjedio, tako sinovi Israilovi učiniše. (6) Ali bilo je nekih ljudi koji umrlom osobom onečišćeni bjehu, te oni toga dana ne mogahu svetkovati Pesah; zato oni toga dana dođоše pred Mojsija i Arona. (7) Ti ljudi rekoše Mojsiju: “Tako se mi umrlom osobom onečistismo, zašto nam je uskraćeno da među sinovima Israilovim žrtvu Jahvinu u za nju propisano vrijeme prinosimo?”

(8) Mojsije im na to reče: “Sačekajte dok ne čujem šta će Jahve za vas zapovjediti.”

(9) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (10) “Govori sinovima Israilovim i reci: Ako se iko od vas ili od potomaka vaših umrlom osobom onečisti ili se na daleku putu nađe, on opet smije Pesah Jahvi svetkovati. (11) U drugome mjesecu, četrnaesti dan, u sumrak, neka ga oni slave; neka ga¹¹ s beskvasnim hljebom i gorkim travama jedu. (12) Neka oni ništa od njega do jutра ne ostavljaju i neka mu kosti ne lome; prema svem zakonu Pesaha neka ga oni svetkuju. (13) A ko bude čist i ne nađe se na putu, a opet Pesah svetkovati propusti, neka takav onda od naroda svoga odsječen bude, jer on nije žrtvu Jahvinu u za nju propisano vrijeme prinio. Taj će čovjek krivnju svoju ponijeti. (14) Ako među vama boravi tuđinac i svetkuje Pesah Jahvin – po zakonu Pesaha i po propisima njegovim, tako neka on čini; vi morate isti zakon imati, i za tuđinca i za domoroca.”

Oblak nad obitavalištem

(15) Na dan kad je obitavalište podignuto bilo oblak¹² prekri obitavalište, čador Svjedočanstva, a navečer, pa sve do jutра, on poput vatre iznad obitavališta bješe. (16) Tako je neprestano bilo: oblak bi ga danju prekrivao, a noću bi poput vatre bio. (17) Kad god bi se oblak s čadora digao, sinovi bi Israilovi na put kretali, a na mjestu gdje bi oblak stao tamo bi se sinovi Israilovi utaborili. (18) Na zapovijed Jahvinu sinovi bi Israilovi na put kretali, i na zapovijed Jahvinu oni bi se utaborili; dokle god je oblak iznad obitavališta stajao, oni bi taborovali. (19) Pa i kad bi se oblak poduze iznad obitavališta zadržao, sinovi Israilovi naloga bi se Jahvina držali i ne bi na put kretali. (20) Ako bi oblak ponekad nekoliko dana iznad obitavališta ostao, po zapovijedi Jahvinoj oni bi ostajali utabo-

¹¹ Tj. brava.

¹² Šekina, tj. znak Jahvine prisutnosti.

reni. Potom bi po zapovijedi Jahvinoj na put kretali. (21) Ako bi nekad oblak od večeri do jutra ostao, kad bi se oblak ujutro digao, oni bi kretali; ili ako bi danju i noću ostajao, kad god bi se oblak digao, oni bi na put kretali. (22) Zadržao se oblak nad obitavalištem dva dana ili mjesec ili godinu, sinovi bi Israilovi utaboreni ostajali i ne bi na put kretali; ali kad bi se on digao, oni bi na put kretali. (23) Na zapovijed Jahvinu oni su taborovali, i na zapovijed Jahvinu oni su na put kretali; oni su se naloga Jahvina držali, po zapovijedi Jahvinoj po Mojsiju.

Srebrene trube

10 Jahve opet progovori Mojsiju i reče: (2) "Napravi sebi dvije trube; od kovana srebra ti ih napravi; i neka ti služe za sazivanje zajednice i za pokretanje tabora. (3) Kad obje zatrube, neka se sva zajednica pred tobom na ulazu u čador sastanka sabere. (4) Ali ako jedna zatrubi, neka se onda vođe, glavari rodova¹³ Israilovih, pred tobom saberu. (5) A kad vi uzbunu zatrubite, neka krenu tabori što su na istočnoj strani podignuti. (6) Kad zatrubite uzbunu i drugi put, neka krenu tabori što su na južnoj strani podignuti. (7) A kad sazivate zbor, zatrubite, ali ne oglašujte uzbunu. (8) Neka i sinovi Aronovi, svećenici, u trube pušu; i neka vam to bude trajan zakon kroz naraštaje vaše." (9) "Kad u zemlji svojoj idete u rat protiv neprijatelja koji vas napadne, onda uzbunu zatrubite, da budete pred Jahvom, Bogom svojim, spomenuti i od neprijatelja svojih spašeni. (10) Isto tako, u danu veselja svoga i u propisanim svetkovinama svojim i na prvi dan mjeseci svojih zapušite u trube iznad žrtava svojih paljenica i iznad žrtava svojih pričesnica; i neka one budu spomen na vas pred Bogom vašim. Ja sam Jahve, Bog vaš."

Plemena napuštaju Sinaj

(11) Druge godine, u drugome mjesecu, dvadesetoga dana tog mjeseca, oblak se diže iznad obitavališta Svjedočanstva, (12) i sinovi Israilovi zapušte se putevima svojim iz pustinje Sinajske. Potom oblak stade u pustinji Paran. (13) Tako oni prvi put krenuše po zapovijedi Jahvinoj po Mojsiju. (14) Bajrak tabora sinova Jehudinih, prema vojskama njihovim, krenu prvi, s Nahšonom, sinom Aminadabovim, na čelu vojske svoje, (15) i Netanelom,

sinom Cuarovim, na čelu vojske plemena sinova Isakarovih, (16) i Eliabom, sinom Helonovim, na čelu vojske plemena sinova Zebulunovih.

(17) Potom obitavalište bi spuštено, a sinovi Geršonovi i sinovi Merarijevi, koji su nosili obitavalište, krenuše. (18) Onda krenu bajrak tabora Rubenova, prema vojskama njihovim, s Elicurom, sinom Sedeurovim, na čelu vojske svoje, (19) i Šelumielom, sinom Curišadajevim, na čelu vojske plemena sinova Šimonovih, (20) i Eliasafom, sinom Deuelovim, na čelu vojske plemena sinova Gadovih.

(21) Potom krenuše Kehatovci, noseći svetinje, a obitavalište bi podignuto prije njihova dolaska. (22) Onda krenu bajrak tabora sinova Efrajimovih, prema vojskama njihovim, s Elišamom, sinom Amihudovim, na čelu vojske svoje, (23) i Gamlielom, sinom Pedahcurovim, na čelu vojske plemena sinova Manaševih, (24) i Abidanom, sinom Gideonijevim, na čelu vojske plemena sinova Benjaminovih.

(25) Potom krenu bajrak tabora sinova Danovih, prema vojskama njihovim, koje su činile zadnju stražu svih tabora, s Ahiezerom, sinom Amišadajevim, na čelu vojske svoje, (26) i Pagielom, sinom Okranovim, na čelu vojske plemena sinova Ašerovih, (27) i Ahinom, sinom Enanovim, na čelu vojske plemena sinova Naftalijevih. (28) Tim su redom stupali sinovi Israilovi po vojskama svojim kad su na put kretali.

Mojsijeva molba Hobabu

(29) Onda Mojsije reče Hobabu, sinu Reuela Midjanca, puncu Mojsijevu: "Mi smo se zaputili u mjesto za koje je Jahve rekao: 'Ja ću ga vama dati'; pođi s nama pa ćemo ti mi dobro činiti, jer Jahve je Israilu obećao dobro."

(30) Ali on mu odgovori: "Ja neću poći, nego ću se radije u zemlju svoju i svojti svojoj vratiti."

(31) "Ne ostavljaj nas, molim te", reče Mojsije, "jer ti znaš gdje se mi trebamo u pustinji utaboriti, i ti ćeš nam kao oči biti. (32) Pa neka bude, ako ti s nama pođeš, da svako dobro koje nam Jahve učini s tobom podijelimo."

Polazak na put

(33) Tako oni krenuše s gore Jahvine i putovaše tri dana. Jahvin kovčeg savezni ta je tri dana pred njima išao kako bi im našao mjesto za počinak. (34)

¹³ Ili: hiljada.

Oblak je Jahvin danju nad njima bio kad su oni iz tabora kretali. (35) Kad bi kovčeg polazio, Mojsije bi govorio:

“Ustani, Jahve!

Neka se dušmani tvoji rasprše, i neka oni kojima si mrzak pred tobom bježe!”

(36) A kad bi se zaustavio, on je govorio:

“Vrati se, Jahve,

nebrojenim hiljadama Israilovim.”

Prigovaranje ljudi

11 Narod stade Jahvi zbog nedaća prigovarati, a kad to Jahve ču, gnjev njegov planu, i vatra se Jahvina među njima rasplamsa te neke krajeve na granici tabora proguta. (2) Zato narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi pa se vatra utiša. (3) Tako se to mjesto prozva Tabera¹⁴, jer je vatra Jahvina među njima plamtjela.

(4) Svjetinu koja je među njima bila obuze pohlepa za hranom; a i sinovi Israilovi opet stadoše plakati te rekoše: “Ko će nam dati mesa da jedemo?”

(5) Prisjećamo se ribe koju smo u Egiptu nekoć besplatno jeli, krastavaca i dinja i prase i crvenoga luka i luka bijeloga, (6) a sada želje za jelom mi nemamo; ničega nema očima našim do ove mane.”

(7) A mana je poput sjemena korijandra bila, i bojom je kao mirišljiva smola. (8) Narod bi išao naokolo i skupljao je pa bi je između dva žrnjva mlilo ili bi je u stupi stupao i u loncu je kuhao i od nje kolačiče pravio; a okus joj je bio poput okusa kolačiča pečenih na ulju. (9) Kad bi noću rosa na tabor pala, mana bi s njom padala.

Mojsije se žali Jahvi

(10) Mojsije ču kako narod plače u porodicama svojim, svako na ulazu u čador svoj; i gnjev Jahvin žestoko planu, a Mojsiju ne bi pravo. (11) Zato Mojsije reče Jahvi: “Zašto si tako strog prema slugi svome? I zašto ja ne stekoh blagonaklonost u očima tvojim kad si na me naprtio breme sveg naroda ovog? (12) Jesam li ja začeo sav ovaj narod? Jesam li ih ja rodio, pa da mi ti kažeš: ‘Nosi ih u naramku svome, kao što dojlja dojenče nosi, u zemlju za koju si se ti zakleo da ćeš je očevima njihovim dati?’ (13) Gdje ću naći mesa da ga dadnem svem narodu ovom? Jer oni preda mnom plaču, govoreći: ‘Daj nam mesa da jedemo!’ (14)

Ja nisam kadar sam nositi sav ovaj narod jer je to za me preteško. (15) Pa ako ćeš ti sa mnom ovako postupati, molim te odmah me ubij, ako sam blagonaklonost u očima tvojim stekao, i ne daj mi da jad svoj vidim.”

Sedamdeset pomagača

(16) Jahve tad reče Mojsiju: “Saberu mi sedamdeset ljudi od starješina Israilovih za koje ti znaš da su starješine narodu i njegovi zapovjednici i u čador ih sastanka dovedi, pa neka oni tamo zauzmu svoje mjesto s tobom. (17) Onda ću ja sići i tamo s tobom govoriti, i ja ću uzeti Duha, koji je na tebi, pa ću ga na njih spustiti, i oni će s tobom breme naroda ponijeti, da ga ti ne bi nosio sam. (18) Kaži narodu: Posvetite se za sutra, i meso ćete jesti; jer vi ste Jahvi na uho zaplakali, govoreći: ‘O, kad bi nam neko dao mesa da jedemo! Jer bilo nam je bolje u Egiptu!’ Zato će vam Jahve dati mesa, pa ćete ga vi jesti. (19) I nećete ga jesti samo jedan dan, niti dva dana, niti pet dana, niti deset dana, niti dvadeset dana, (20) nego čitav mjesec, sve dok vam na nozdrve ne izbije i dok vam se ne ogadi; jer vi ste odbacili Jahvu, koji je među vama, i zaplakali pred njim govoreći: ‘Zašto smo ikako išli iz Egipta?’”

(21) A Mojsije reče: “Naroda u kojem sam ja ima šest stotina hiljada pješaka, a ti veliš: ‘Ja ću im dati mesa čitav mjesec da jedu.’ (22) Trebaju li im se stada i krda zaklati da bi im doteklo? Ili, trebaju li im se sve ribe iz mora sabrati pa da im dosta bude?”

(23) Jahve reče Mojsiju: “Je li ruka Jahvina kratka? Sad ćeš ti vidjeti hoće li ti se moja riječ obistinuti ili neće!”

(24) Tako Mojsije izide i kaza narodu riječi Jahvine. I on sabra sedamdeset muškaraca od starješina narodnih i smjesti ih oko čadora. (25) Potom Jahve u oblaku siđe i stade govoriti s njim; i on uze Duha, koji je na njemu bio, pa ga na sedamdeset starješina spusti. I kad Duh otpočinu na njima, oni proricati stadoše, ali to više ne ponoviše.

(26) Ali dvojica u taboru ostadoše: jednome bijaše ime Eldad, a drugome Medad. I Duh otpočinu na njima – a oni bijahu među onima koji bijahu popisani, ali oni ne otiđoše u tabor – te oni u taboru proricati stadoše. (27) Zato neki mladić dotrča i reče Mojsiju: “Eldad i Medad proriču u taboru!”

¹⁴ Tabera znači *spaljivanje, oganj*.

(28) Tada Ješua, sin Nunov, koji od svoje mladosti Mojsiju pratilac bješe, reče: "Mojsije, gospodaru moj, obuzdaj ih!"

(29) A Mojsije mu reče: "Jesi li ti zavidan zarad mene? Dao Bog da svi u narodu Jahvinom proroci budu i da Jahve Duh svoj na njih spusti!" (30) Onda se Mojsije vrati u tabor, i on i starješine Isralilove.

Prepelice i kuga

(31) I dade Jahve te zapuha vjetar i donese s mora prepelice i dade da one pored tabora padnu, oko dan hoda s jedne strane i dan hoda s druge strane, svuda oko tabora, i oko dva aršina iznad zemlje.

(32) Narod je izlazio cijeli dan i cijelu noć i cijeli sutrašnji dan i skupljao prepelice – i ko je skupio najmanje skupio je deset homera¹⁵ – te ih svuda oko tabora za se razastirao. (33) I dok im je meso među zubima bilo, još nesažvakano, gnjev Jahvin planu na narod, i Jahve udari po narodu veoma teškom kugom. (34) Zato se to mjesto prozva Kibrot-Hataava¹⁶, jer tamo oni pokopaše ljude koji pohlepni bjehu. (35) Iz Kibrot-Hataave narod krenu u Hacerot i u Hacerotu ostade.

Mirjam i Aron gundaju protiv Mojsija

12 Onda Mirjam i Aron počеше govoriti protiv Mojsija zbog Kušanke kojom se bješe oženio – jer se on bješe oženio Kušankom – (2) i oni rekoše: "Je li Jahve uistinu samo po Mojsiju govorio? Nije li on i po nama govorio?" I Jahve to ču.

(3) A Mojsije bijaše veoma skroman čovjek, skromniji od bilo koga na licu zemlje. (4) I odmah Jahve reče Mojsiju, Aronu i Mirjami: "Vas troje dođite u čador sastanka." Tako njih troje dođoše. (5) Potom Jahve siđe u stupu od oblaka i stade na ulazu u čador pa zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje stupiše naprijed, (6) on reče:

"Čujte sada riječi moje:

ako je među vama prorok,

ja, Jahve, u ukazanju ću mu se obznaniti;

ja ću s njim u snu govoriti.

(7) Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem,

on je vjeran u cijeloj kući mojoj;

(8) s njim ja iz usta u usta govorim,

baš otvoreno, a ne u zagonetkama;

i on gleda lik Jahvin.

Kako vas onda nije bilo strah

govoriti protiv sluge moga, protiv Mojsija?"

(9) Tako gnjev Jahvin na njih planu te on otiđe.

(10) Ali kad se oblak povuče iznad čadora – gle,

Mirjam bješe s kožnim oboljenjem, kao snijeg.

Kad se Aron okrenu prema Mirjami – gle, ona s

kožnom bolešću bješe. (11) Onda Aron reče Mojsiju:

"O gospodaru moj, preklinjem te ne uzimaj

nam za zlo ovaj grijeh koji smo ne misleći počinili

i zbog kojega smo krivi. (12) O, ne daj da ona bude

kao mrtvo dijete kojem je, kad iz majčine utrobe

iziđe, meso napola izjedeno!"

(13) Tada Mojsije zavapi Jahvi: "O Bože, izliječi je,

molim te!"

(14) Ali Jahve reče Mojsiju: "Da joj je otac njezin

samo pljunuo u lice, ne bi li ona sramotu svoju

sedam dana nosila? Neka ona sedam dana izvan

tabora zatvorena bude, a poslije neka se opet pri-

mi." (15) Tako je Mirjam bila sedam dana izvan

tabora zatvorena, a narod nije kretao dalje sve

dok Mirjam ponovo ne bi primljena. (16) A po-

slije toga narod krenu iz Hacerota i utabori se u

pustinji Paran.

Izviđanje zemlje

13 Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) "Pošalji sebi ljude da izvide zemlju kanaansku, koju ću ja sinovima Israilovim dati; po jednog čovjeka iz svakog plemena očeva njihovih – glavara među njima ti pošalji."

(3) Tako ih na zapovijed Jahvinu Mojsije posla

iz pustinje Paran, sve ljude koji bijahu glaveši-

ne sinova Israilovih. (4) A ovo su imena njihova:

od plemena Rubenova, Šamua, sin Zakurov; (5)

od plemena Šimonova, Šafat, sin Horijev; (6) od

plemena Jehudina, Kaleb, sin Jefuneov; (7) od ple-

mena Isakarova, Igal, sin Jozefov; (8) od plemena

Efrajimova, Hošea, sin Nunov; (9) od plemena

Benjaminova, Palti, sin Rafuov; (10) od plemena

Zebulunova, Gadiel, sin Sodijev; (11) od plemena

Jozefova, od plemena Manašeova, Gadi, sin Susi-

jev; (12) od plemena Danova, Amiel, sin Gemaliev;

(13) od plemena Ašerova, Setur, sin Mikaelov;

(14) od plemena Naftalijeva, Nahbi, sin Vofsijev;

(15) od plemena Gadova, Geuel, sin Makijev. (16)

To su imena ljudi koje Mojsije bijaše poslao da

izvide zemlju; a Hošei, sinu Nunovu, Mojsije na-

djenu ime Ješua.

¹⁵ Tj. više od dvije tone – barem hiljadu ptica.

¹⁶ To ime znači *grobovi pohlepe*.

(17) Kad ih posla da izvide zemlju kanaansku, Mojsije im reče: "Otiđite gore u Negeb, a onda se popnite na brda. (18) Vidite kakva je zemlja i je li narod koji u njoj živi jak ili slab, ima li ih malo ili mnogo. (19) Kakva je zemlja u kojoj oni žive, je li dobra ili loša? I kakvi su gradovi u kojima oni žive, jesu li poput otvorenih tabora ili su utvrđeni? (20) Kakvo je tlo, je li plodno ili neplodno? Ima li po njemu drveća ili nema? Gledajte da pribavite plodova iz te zemlje." A bilo je vrijeme ranoga grožđa. (21) Tako oni otiđoše gore i izvidješe zemlju od pustinje Cin pa sve do Rehoba, do Lebo-Hamata. (22) Pošto se uspeše u Negeb, dođoše u Hebron, gdje bijahu Ahiman, Šešaj i Talmaj, potomci Anakovi. – A Hebron bješe izgrađen sedam godina prije Zoana u Egiptu. – (23) Potom dođoše u dolinu Eškol i tamo odsjekoše granu s jednim grozdom i ponesoše je na motki dvojica među sobom, i usto još šipaka i smokava. (24) To se mjesto prozva dolina Eškol¹⁷, zbog grozda što ga sinovi Israilovi tamo odsjekoše.

Izvjestaj izviđača

(25) Kad se, nakon četrdeset dana, vratiše iz zemlje koju su izviđali, (26) oni se zaputiše Mojsiju i Aronu i svoj zajednici sinova Israilovih u pustinji Paran – u Kadeš; i oni donesoše vijesti njima i svoj zajednici te im plodove te zemlje pokazaoše. (27) Ovako Mojsiju rekoše: "Mi otiđosmo u zemlju u koju nas posla ti, i kroz nju doista med i mlijeko teku, a evo plodova njezinih. (28) Ali narod koji u toj zemlji živi jak je, a gradovi su utvrđeni i uistinu golemi; i k tome još, mi tamo vidjesmo potomke Anakove. (29) Amalek živi u zemlji negepskoj, Hitijci i Amorejci i Jebusejci žive u brdima, a Kanaanci žive pored mora i uz Jordan." (30) Onda Kaleb utiša narod pred Mojsijem te reče: "Mi svakako trebamo gore otići i zaposjesti je, jer mi ćemo je sigurno nadvladati." (31) Ali ljudi koji bijahu s njim gore išli rekoše: "Mi nismo kadri gore poći protiv toga naroda, jer su oni jači od nas." (32) Zato oni pronijehše među sinovima Israilovim loš glas o zemlji koju su izviđali. Oni rekoše: "Zemlja kroz koju prođosmo, izviđajući je, zemlja je koja proždire stanovnike svoje; i sav narod što ga mi u njoj vidjesmo krupni su ljudi. (33) Tamo mi još vidjesmo Nefilima – a

sinovi Anakovi potječu od Nefilima – i mi u svojim očima postasmo kao skakavci, a takvi bijasmo i u očima njihovim."

Pobuna ljudi

14 Tad sva zajednica podiže glasove svoje i povika, a narod te noći plakaše. (2) Svi su sinovi Israilovi gundali na Mojsija i Arona, i sva im zajednica reče: "Kamo sreće da smo u zemlji egipatskoj pomrli! Ili kamo sreće da smo u pustinji ovoj pomrli! (3) Zašto nas Jahve dovodi u ovu zemlju od mača da padnemo? Žene će nam i djeca plijen postati! Zar nam ne bi bilo bolje da se u Egipat vratimo?" (4) Zato oni jedni drugima rekoše: "Hajde da odredimo vođu pa da se u Egipat vratimo!" (5) Tad Mojsije i Aron padoše ničice pred svom zajednicom sinova Israilovih. (6) Ješua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među onima što su izviđali zemlju, haljine svoje razderaše¹⁸; (7) i oni rekoše svoj zajednici sinova Israilovih: "Zemlja kroz koju prođosmo, izviđajući je, krajnje je dobra. (8) Ako je Jahve zadovoljan nama, onda će nas on u tu zemlju odvesti i nama je dati – zemlju kroz koju med i mlijeko teku. (9) Samo se nemojte protiv Jahve buniti, i ne bojte se naroda u toj zemlji, jer će nam on zalogaj biti. Oni su bez zaštite, a s nama je Jahve; nemojte ih se bojati!" (10) Ali sva zajednica reče da će ih kamenovati. Tad se u čadoru sastanka svim sinovima Israilovim slava Jahvina ukaza.

Jahvina prijetnja i Mojsijevo posredovanje

(11) Jahve reče Mojsiju: "Dokle će mene narod ovaj prezirati? I dokle oni neće u me vjerovati i pored svih znamenja koje sam ja među njima pokazao? (12) Ja ću po njima kugom udariti i posjeda ih lišiti, a od tebe ću ja načiniti narod veći i moćniji od njih." (13) Ali Mojsije reče Jahvi: "Onda će Egipćani za to čuti, jer snagom svojom ti si narod ovaj između njih izveo, (14) i oni će to stanovnicima zemlje ove kazati. Oni su čuli da si ti, o Jahve, među narodom ovim, jer tebe gledaju licem u lice dok oblak tvoj nad njima stoji; i ti ideš pred njima u stupu od oblaka danju i u stupu od vatre noću. (15) Pa ako ti narod ovaj kao jednog pogubiš, onda će

¹⁷ Eškol znači *gрозд*.

¹⁸ Kao znak žalosti.

narodi koji su čuli za slavu tvoju reći: (16) 'Jahve nije mogao dovesti ovaj narod u zemlju koju im je pod zakletvom obećao, pa ih je zato u pustinji poklao.' (17) Zato te ja molim neka moć Jahvina bude velika, baš onako kako si ti očitovao: (18) 'Jahve se ne srdi brzo i pun je blagosti, oprašta opaćinu i prijestup; ali on nikako ne ostavlja krivog: zbog grijeha očeva on djecu do trećega i četvrtog koljena kažnjava.' (19) Oprosti, molim te, opaćinu narodu ovom prema veličini blagosti svoje, onako kako si već opraštao narodu ovome od Egipta pa sve dosada."

(20) Jahve reče: "Opraštam im po riječi tvojoj; (21) i doista, kako ja živ bio, tako će sva zemlja slavom Jahvinom biti ispunjena. (22) Doista, svi ljudi koji su vidjeli slavu moju i znamenja moja što sam ih ja u Egiptu i u pustinji pokazao, a ipak su me ovih deset puta na kušnju stavljali i nisu glas moj poslušali – (23) nikada neće vidjeti zemlju za koju sam se ja zakleo očevima njihovim, niti će je vidjeti iko od onih što su me prezirali. (24) Ali slugu svoga Kaleba, koji je drukčijeg duha i koji me predano slijedi, ja ću uvesti u zemlju u koju je on ušao, a potomci će je njegovi zaposjesti. (25) Amalečani i Kanaanci žive u dolinama; sutra se vrati i zaputi se u pustinju put Trstenog mora¹⁹."

Jahvina kazna

(26) Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (27) "Dokle ću ja trpjeti ovu opaku zajednicu koja protiv mene gunda? Čuo sam pritužbe sinova Israilovih što ih oni na me iznose. (28) Kažite im: 'Kako ja živ bio', veli Jahve, 'baš onako kako ste vi preda mnom govorili, tako ću ja sigurno prema vama postupiti: (29) tjelesa će vaša mrtva u ovoj pustinji popadati, svi pobrojani ljudi vaši, prema ukupnom broju vašem, od dvadeset godina starosti pa navise, koji su na me gundali. (30) Vi sigurno nećete ući u zemlju za koju sam se ja zakleo da ću vas u njoj nastaniti – samo Kaleb, sin Jefuneov, i Ješua, sin Nunov. (31) Ali djecu vašu, za koju ste vi rekli da će plijen postati – njih ću ja uvesti, i oni će prepoznati zemlju koju ste vi odbacili. (32) A vi – tijela će vam mrtva u ovoj pustinji popadati. (33) Sinovi će vaši

četrdeset godina pastiri u pustinji biti²⁰, i oni će patiti zbog vaše nevjere, sve dok vam mrtva tijela ne budu ležala u ovoj pustinji. (34) Prema broju dana u kojima ste vi tu zemlju izvidali, četrdeset dana, za svaki dan vi ćete godinu dana krivnju svoju nositi, četrdeset godina, pa ćete vidjeti kako je kad sam ja protiv vas. (35) Ja, Jahve, govorim: sigurno ću ovako postupiti prema svoj ovoj opakoj zajednici koja se protiv mene skupila. U ovoj će pustinji oni zatrti biti, i tamo će umrijeti."

(36) A ljudi koje Mojsije posla da izvide zemlju i koji se vratili te učiniše da sva zajednica protiv njega gunda, pronoseći loš glas o zemlji, (37) baš ti ljudi koji su pronijeli odveć loš glas o zemlji umriješe od pošasti pred Jahvom. (38) Ali, od onih ljudi koji su išli da izvide tu zemlju, Ješua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, ostadoše živi.

Uzaludni trud Israilaca

(39) Kad Mojsije prenese ove riječi svim sinovima Israilovim, narod se uvelike rastuži. (40) I rano ujutro oni ustadoše i popeše se navrh brda, govoreći: "Evo nas; zbilja smo zgriješili, pa ići ćemo gore na mjesto koje je Jahve obećao."

(41) Ali Mojsije reče: "Zašto kršite zapovijed Jahvinu kad nećete uspjeti? (42) Ne idite gore da ne budete pokošeni pred neprijateljima svojim, jer Jahve nije među vama. (43) Amalečani i Kanaanci tamo će pred vama biti, i vi ćete od mača popadati, jer ste se od Jahve okrenuli; i Jahve neće s vama biti."

(44) Ne hajući, oni su uzlazili navrh brda; ali ni Jahvin kovčeg savezni ni Mojsije ne napustiše tabor. (45) Onda Amalečani i Kanaanci koji su živjeli u tim brdima sidoše pa udariše na njih te ih sve do Horne pregaziše.

Propisi o žrtvama

15 Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) "Govori sinovima Israilovim i reci im: Kad dođete u zemlju prebivališta svoga, koju vam ja dajem, (3) i kad prinesete Jahvi žrtvu vatrenu, žrtvu paljenicu ili žrtvu²¹ za ispunjenje posebnoga zavjeta ili dobrovoljnu žrtvu ili žrtvu u vrijeme svojih svetkovina, čineći miris ugodan Jahvi, od krupne ili od sitne stoke – (4) tad neka onaj koji bude prinoseći žrtvu svoju prinese Jahvi žitnu žrtvu od jedne de-

¹⁹ Trsteno more – u Novom zavjetu: *Crveno more*. Trsteno more jedni poistovjećuju s Crvenim morem, a drugi sa Sueckim i Akapskim zalivom, kao i s Velikim i Malim slanim jezerom (ova se jezera nalaze između Sueckog zaliva i Sredozemnog mora).

²⁰ Tj. lutat će pustinjom.

²¹ Ili žrtvu klanicu.

setine efe²² najboljega brašna zamiješenog u jednoj četvrtini hine²³ ulja; (5) a pripremite i vino za žrtvu ljevanicu, jednu četvrtinu hine, sa žrtvom paljenicom ili drugom žrtvom, za svako janje; (6) a za ovna pripremite kao žitnu žrtvu dvije desetine efe²⁴ najboljega brašna zamiješenog u jednoj trećini hine²⁵ ulja; (7) a za žrtvu ljevanicu prinesite jednu trećinu hine vina kao miris ugodan Jahvi. (8) Kad pripravite Jahvi junca za žrtvu paljenicu ili žrtvu²⁶ za ispunjenje posebnoga zavjeta, ili za žrtvu sudioništva, (9) onda s juncem prinesite žitnu žrtvu od tri desetine efe²⁷ najboljega brašna zamiješenog u pola hine²⁸ ulja; (10) a prinesite i za žrtvu ljevanicu pola hine vina kao žrtvu vatrenu, miris ugodan Jahvi. (11) Neka se tako uradi za svakog vola, ili za svakog ovna, ili za svako od muških janjaca ili od koza. (12) Prema broju koji pripremite, tako vi za svako uradite prema broju njihovu. (13) Svi domoroci neka to tako urade kad budu prinoseći žrtvu vatrenu, kao miris ugodan Jahvi.” (14) “Ako među vama živi stranac ili onaj koji bi mogao biti među vama kroz naraštaje vaše, pa on htjedne prinijeti žrtvu vatrenu, kao miris ugodan Jahvi, baš onako kako vi postupate, tako neka i on postupi. (15) U zajednici neka bude jedan zakon za vas i za stranca koji među vama boravi, trajan zakon kroz naraštaje vaše: kako vi budete, tako neka i stranac pred Jahvom bude. (16) Neka je jedan zakon i jedan propis za vas i za stranca koji boravi među vama.”

(17) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (18) “Govori sinovima Israilovim i reci im: Kad uđete u zemlju u koju vas ja vodim, (19) onda neka bude, kad budete jeli hljeba s te zemlje, da vi Jahvi žrtvu podizanicu prinesete. (20) Od prvine tijesta svoga kao žrtvu prinesite kolačić, podižući ga; kao žrtvu s gumna, tako ga vi podižući prinesite. (21) Od prvine tijesta svoga dajte žrtvu Jahvi kroz naraštaje svoje.”

(22) “Ali ako u neznanju pogriješite i ne budete se držali svih ovih zapovijedi koje je Jahve Mojsiju

objavio, (23) svega što vam je Jahve po Mojsiju zapovjedio, od dana kad je Jahve zapovijedi dao pa nadalje kroz naraštaje vaše – (24) onda neka bude, ako je to nehotice učinjeno, bez znanja zajednice, da sva zajednica prinese jednog junca za žrtvu paljenicu, kao miris ugodan Jahvi, s njenom žitnom žrtvom i njenom žrtvom ljevanicom, onako kako je propisano, i jednog jarca za žrtvu okajnicu. (25) Onda neka svećenik učini okajanje za svu zajednicu sinova Israilovih pa će njima oprosteno biti; jer to je bila pogreška, a oni su prinijeli žrtvu svoju, žrtvu Jahvi vatrenu, i svoju žrtvu okajnicu pred Jahvom za pogrešku svoju. (26) Tako će svoj zajednici sinova Israilovih oprosteno biti, a i strancima koji među njima borave, jer se to svem narodu desilo greškom.”

(27) “Isto tako, ako jedna osoba nenamjerno zgriješi, neka onda prinese žensko kozle od godinu dana za žrtvu okajnicu. (28) Neka onda svećenik pred Jahvom učini okajanje za osobu koja krene stranputicom kad nenamjerno zgriješi, čineći za nju okajanje da bi joj oprosteno bilo. (29) Neka vam bude jedan vjerozakon za onoga koji što nenamjerno učini, za onoga koji je domorodac među sinovima Israilovim i za stranca koji među njima boravi. (30) Ali osoba koja što iz inada učini, bila ona domorodac ili stranac, ona na Jahvu hulji; i ta osoba neka od naroda svoga odsječena bude. (31) Zato što je riječ Jahvinu prezrela i zapovijed njegovu prekršila, ta osoba neka se potpuno odsiječe; njezina krivnja neka na njoj bude.”

Povreda subote i Jahvina kazna

(32) I dok sinovi Israilovi bijahu u pustinji, oni nadoše nekog čovjeka kako u subotu skuplja drva. (33) Oni koji ga nadoše dok je skupljao drva odvedoše ga Mojsiju i Aronu u svoj zajednici; (34) i oni ga u pritvor staviše jer ne bješe objavljeno šta s njim treba činiti. (35) Onda Jahve reče Mojsiju: “Taj čovjek neka se pogubi; neka ga sva zajednica kamenuje izvan tabora!” (36) Tako ga sva zajednica izvan tabora izvede i na smrt ga kamenova, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

Rese na odijelu

(37) Jahve još progovori Mojsiju i reče: (38) “Govori sinovima Israilovim i reci im da kroz naraštaje svoje na okrajcima haljina svojih načine sebi rese i da na svakom okrajku plavu uzicu na

²² Desetina efe – oko 1,3 kg.

²³ Četvrtina hine – oko 0,9 litara.

²⁴ Dvije desetine efe – oko 2,6 kg.

²⁵ Trećina hine – oko 1,2 litra.

²⁶ Ili žrtvu klanicu.

²⁷ Tri desetine efe – oko 3,9 kg.

²⁸ Polovina hine – oko 1,8 litara.

resu stave. (39) Neka vam to budu rese da u njih gledate i da se svih zapovijedi Jahvinih sjećate, da ih izvršavate i da ne krećete za srcem svojim i očima svojim, koji su vas razvratu odveli, (40) da se sjetite vršiti sve zapovijedi moje i da Bogu svome sveti budete. (41) Ja sam Jahve, Bog vaš, koji vas je iz zemlje egipatske izveo da vam bude Bog; ja sam Jahve, Bog vaš.”

Korahova pobuna i Jahvina kazna

16 Korah, sin Icharov, sin Kehatov, sin Levijev, s Datanom i Abiramom, sinovima Eliabovim, i Onom, sinom Peletovim, sinovima Rubenovim, (2) digoše se protiv Mojsija, zajedno s nekim od sinova Israilovih, dvije stotine i pedeset poglavara u zajednici, odabranih u zboru, ljudi na dobru glasu. (3) Oni se okupiše protiv Mojsija i Arona te im rekoše: “Vi ste prevršili mjeru! Sva je zajednica sveta, svako od njih, i Jahve je među njima, pa zašto se vi uzdižete nad zborom Jahvinim?”

(4) Kad Mojsije to ču, on pade licem na tlo, (5) i on progovori Korahu i svoj družini njegovoj i reče: “Sutra ujutro Jahve će pokazati ko je njegov i ko je svet, i toga će sebi primaći; baš onoga koga odabere on će sebi primaći. (6) Ovo učinite ti, Koraše, i svi pratioci tvoji: uzmite sebi žeravnice (7) i u njih vatre stavite pa na njih sutra pred Jahvom tamjana položite; a čovjek koga Jahve odabere bit će onaj koji je svet. Vi ste prevršili mjeru, vi sinovi Levijevi!”

(8) Potom Mojsije reče Korahu: “Čujte sada, vi sinovi Levijevi, (9) zar vam nije dosta što vas je Bog Israilov od zajednice Israilove izdvojio kako bi vas sebi primakao, da službu u obitavalištu Jahvinu vršite i da pred zajednicom stojite služeći joj, (10) i što je tebe i svu braću tvoju, sinove Levijeve, sebi primakao, pa tražite još i svećeništvo? (11) Zato ste se ti i sva družina tvoja protiv Jahve okupili. A Aron – ko je on pa da vi na njega gundate?”

(12) Potom Mojsije posla po Datana i Abirama, sinove Eliabove, ali oni rekoše: “Mi nećemo doći. (13) Zar ti nije dosta što si nas iz zemlje kroz koju med i mlijeko teku izveo da bi nas u pustinji pobio, nego bi još nad nama gospodario? (14) Ti nas uistinu nisi doveo u zemlju kroz koju med i mlijeko teku niti si nam u naslijeđe polja i vinograde dao. Zamazuješ li to oči ovim ljudima? Mi nećemo doći!”

(15) Tada se Mojsije silno razljuti pa reče Jahvi: “Ne obaziri se na žrtvu njihovu! Ja od njih nisam nijednog magarca uzeo niti sam ijednom od njih

nažao učinio.” (16) Mojsije reče Korahu: “Ti i sva družina tvoja budite sutra pred Jahvom, i vi i oni zajedno s Aronom. (17) Svako od vas neka žeravnicu svoju uzme pa neka na nju tamjana metne, i neka svako od vas žeravnicu svoju pred Jahvu donese, dvije stotine i pedeset žeravnica, a i ti i Aron – svaki žeravnicu svoju.” (18) Tako svaki od njih žeravnicu svoju uze i u nju vatre stavi pa na nju tamjana položi; i oni stadoše s Mojsijem i Aronom na ulazu u čador sastanka. (19) Tako Korah okupi protiv njih svu zajednicu na ulazu u čador sastanka. I slava Jahvina svoj se zajednici ukaza.

(20) Tada Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (21) “Odvojite se od te zajednice da ih smjesta uništim!”

(22) Ali oni licem na tlo padoše i rekoše: “O Bože, Bože duša u svakome tijelu, kad jedan čovjek zgriješi, hoćeš li ti biti ljut na zajednicu svu?”

(23) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (24) “Govori zajednici i reci: Udaljite se iz okoline boravišta Korahova, Datanova i Abiramova!”

(25) Tad Mojsije ustade i ode Datanu i Abiramu, a starješine Israilove za njim krenuše, (26) i on progovori zajednici i reče: “Odmaknite se sada od čadora tih opakih ljudi i ne dirajte ništa što njima pripada, da ne biste zbog svih grijeha njihovih pometeni bili.” (27) Tako se oni udaljiše iz okoline boravišta Korahova, Datanova i Abiramova, a Datan i Abiram izidoše i stadoše na ulaz u čadore svoje, zajedno sa ženama svojim i sinovima svojim i dječicom svojom. (28) Mojsije reče: “Po ovome ćete znati da je mene Jahve poslao da sva djela ova učinim; jer ovo nije djelo moje. (29) Ako ovi ljudi umru kao što umiru svi ljudi ili ako ih zadesi sudbina svih ljudi, onda mene Jahve nije poslao. (30) Ali ako Jahve učini nešto sasvim novo, pa zemlja otvori usta svoja te ih proguta sa svime što je njihovo, pa oni živi u Šeol siđu, tad ćete vi znati da su ovi ljudi Jahvu prezreli.”

(31) Kad on završi i sve ove riječi kaza, zemlja se pod njima raspuče; (32) i zemlja usta svoja otvori pa proguta njih, i domove njihove, i sve ljude koji su Korahu pripadali s imecima njihovim. (33) Tako oni i sve što im je pripadalo živi u Šeol siduše; i zemlja se nad njima zatvori i njih iz zbora nestade. (34) Svi Israilci koji bijahu oko njih pobjegoše kad čuše viku njihovu, govoreći: “Zemlja bi nas mogla progutati!” (35) I vatra od Jahve planu pa proguta dvije stotine i pedeset ljudi koji tamjan prinošahu.

Pobunjeničke žeravnice

²⁹(36) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (37) “Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da podigne žeravnice s vatrišta jer su one svete; a vatru podalje prospi. (38) A žeravnice onih ljudi koje su grijesi života njihovih koštali – neka se od njih skuju ploče da se žrtvenik obloži, jer su ih oni iznijeli pred Jahvu i jer su one svete; i neka one budu znamen sinovima Israilovim.” (39) Tako svećenik Eleazar uze bronzane žeravnice koje bijahu prinijeli ljudi koji izgorješe, i oni od njih skovaše ploče za žrtvenik, (40) kao opomenu sinovima Israilovim da se nijedan stranac koji nije od potomaka Aronovih ne smije primaći da pred Jahvom tamjan pali, da ne bi kao Korah i družina njegova prošao – baš onako kako mu Jahve po Mojsiju bijaše kazao.

Opet pobuna i kuga

(41) A sutradan je sva zajednica sinova Israilovih gundala na Mojsija i Arona govoreći: “Vi ste pobili narod Jahvin!”

(42) Ali desi se, kad se zajednica okupi protiv Mojsija i Arona, da se oni okrenuše prema čadoru sastanka, i gle – oblak ga prekri i slava se Jahvina ukaza. (43) Onda Mojsije i Aron dođoše pred čador sastanka, (44) a Jahve progovori Mojsiju i reče: (45) “Maknite se iz te zajednice da ih smjesta uništim!” Tada oni licem na tlo padoše.

(46) Mojsije reče Aronu: “Uzmi žeravnicu svoju pa u nju vatre sa žrtvenika stavi i tamjana na nju položi, onda je brzo zajednici odnesi i okajanje za njih učini, jer gnjev je iz Jahve izbio, kuga je počela!” (47) Tad Aron uze što Mojsije bijaše rekao i otrča usred zбора, jer gle – kuga među narodom već bijaše počela. Tako on stavi tamjana i okajanje za narod učini. (48) On stade između mrtvih i živih, tako da i kuga stade. (49) A onih koji umriješe od kuge bijaše četrnaest hiljada i sedam stotina, pored onih koji zbog Koraha umriješe. (50) Onda se Aron vrati Mojsiju na ulaz u čador sastanka, jer kuga bijaše stala.

Aronov se štap omladio

17³⁰ Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) “Govori sinovima Israilovim, i uzmi od njih po jedan štap za svaki dom očinski: dvanaest štapova, od svih starješina njihovih, prema kućama

očeva njihovih. Svakome napiši ime na njegov štap, (3) a ime Aronovo napiši na Levijev štap, jer je za glavu svake od kuća očeva njihovih po jedan štap. (4) Položi ih u čadoru sastanka pred Svjedočanstvo³¹, gdje se ja s tobom sastajem. (5) Desit će se da će štap čovjeka kojeg ja odaberem propupati; tako ću se ja osloboditi gundanja sinova Israilovih, koji gundaju na vas.”

(6) I tako Mojsije progovori svim sinovima Israilovim, i svi poglavari njihovi dadoše mu svaki po jedan štap, za svakog poglavara prema kućama očeva njihovih, dvanaest štapova, a među njima bješe i štap Aronov. (7) Tako Mojsije položi štapove pred Jahvu u čadoru Svjedočanstva.

(8) I tako sutradan Mojsije uđe u čador Svjedočanstva, i gle – Aronov štap za kuću Levijevu propupao, i mladice iz njega izrasle, i obehario, i zrele bademe donio. (9) Tad Mojsije ispred Jahve sve štapove uze pa ih pred sve sinove Israilove iznese, pa ih oni pogledaše i svaki čovjek štap svoj uze. (10) Ali Jahve reče Mojsiju: “Vratite štap Aronov pred Svjedočanstvo da se čuva kao znamen protiv sinova buntovnih, da stanete ukraj njihovu gundanju na me, da ne bi umrli.” (11) Mojsije tako uradi; baš onako kako mu Jahve bješe zapovjedio, tako on učini.

(12) Onda sinovi Israilovi progovoriše Mojsiju i rekoše: “Gle, poginusmo, pomrijesmo! Svi pomrijesmo! (13) Ko se god primakne, ko se obitavalištu Jahvinu primakne – umire! Hoćemo li svi poginuti?!”

Dužnosti levijevaca

18 Tako Jahve reče Aronu: “Ti i sinovi tvoji i kuća oca tvoga s tobom nosit ćete krivnju za grijehe prema svetištu, a ti i sinovi tvoji s tobom nosit ćete krivnju za grijehe svećeništva svoga. (2) Dovedi sa sobom i braću svoju, pleme Levijevo, pleme oca svoga, da ti se pridruže i da ti služe dok ti i sinovi tvoji budete pred čadorom Svjedočanstva. (3) I neka oni tako vode brigu o vašoj obavezi i obavezi sveg čadora, ali neka se oni ne primiču pokuštvu svetišta i žrtveniku, da ne umru i oni i vi. (4) Neka vam se oni pridruže i neka vode brigu o obavezama u čadoru sastanka, o svoj službi u čadoru; ali svjetovnjak neka vam se ne primiče. (5) Zato vi vodite brigu o obavezama u svetištu i obavezama oko žrtvenika, da se ne bi opet na sinove Israilove gnjev izlio. (6) Gle, ja sam sobom od

²⁹ U nekim tekstovima 17:1.

³⁰ U nekim tekstovima 17:16.

³¹ Ili: kovčeg Svjedočanstva.

sinova Israilovih vašu braću levijevce uzeo; oni su vam dar, Jahvi posvećeni, da vrše službu u čadoru sastanka. (7) Ti i sinovi tvoji vodite brigu o svojim svećeničkim poslovima oko svega što se tiče žrtvenika i onoga što je iza zastora, i vi vršite službu. Ja vama na dar dajem svećeničku službu, a svjetovnjak koji se primakne neka se smakne.”

Svećenički dio

(8) Potom Jahve reče Aronu: “Gle, ja sam tebi povjerio brigu o žrtvama mojim, sve svete darove sinova Israilovih ja dajem tebi u dio i sinovima tvojim kao trajni dio. (9) Ovo neka bude tvoje od nadasve svetih darova od vatre sačuvanih: svaka žrtva njihova, svaka žitna žrtva i svaka žrtva okajnica i svaka žrtva naknadnica što ih budu meni predavali neka tebi i sinovima tvojim nadasve svete budu. (10) Kao nadasve svete darove ti ih jedi; svako muško neka ih jede. Neka su ti one svete. (11) I ovo je tvoje: žrtva od dara njihova, sve žrtve zamašnice sinova Israilovih; ja ih dajem tebi i tvojim sinovima i kćerima s tobom kao trajni dio. Svako iz kuće tvoje ko je čist smije ih jesti. (12) Sve najbolje od svježeg ulja i sve najbolje od svježeg vina i od žita, prvine što oni daju Jahvi, ja dajem tebi. (13) Prvi zreli plodovi od svega u njihovoj zemlji što ih oni donose Jahvi tvoji će biti; svako iz kuće tvoje ko je čist smije ih jesti.”

(14) “Svaka posvećena stvar u Israilu neka tvoja bude. (15) Svaki prvi plod utrobe od živoga, bio čovjek ili životinja, što ga oni žrtvuju Jahvi, tvoj neka bude; ali gledaj da prvenca od ljudi otkupiš, a i prvenca od nečistih životinja ti otkupi. (16) A njihova otkupna cijena – kad budu imali mjesec dana, tad ih otkupi, onako kako ti procijeniš: pet šekela³² u srebru, prema šekelu svetišta, što iznosi dvadeset gera.” (17) “Ali prvenče od vola ili prvenče od ovce ili prvenče od koze ne otkupljuj; oni su sveti. Krvlju njihovom ti žrtvenik poškropi i loj njihov u dimu prinesi kao žrtvu vatrenu, na miris ugodan Jahvi. (18) Meso njihovo tvoje neka bude; neka ono bude tvoje kao i prsa žrtve zamašnice i desna plečka. (19) Sve žrtve od svetih darova što ih sinovi Israilovi prinose Jahvi ja dajem tebi i sinovima tvojim i kćerima tvojim s tobom kao trajni dio. To je vječni savez soli³³ pred Jahvom tebi i potomcima tvojim.”

(20) Onda Jahve reče Aronu: “Ti nećeš u zemlji njihovoj baštine imati niti ćeš među njima dijela imati; ja sam tvoj dio i baština tvoja među sinovima Israilovim.”

(21) “Gle, sinovima Levijevim ja sam sve desetine u Israilu u baštinu dao za službu koju oni vrše, službu u čadoru sastanka. (22) Neka se sinovi Israilovi više ne primiču čadoru sastanka, da grijeh na se ne navuku i ne umru. (23) Neka samo levijevci vrše službu u čadoru sastanka, i neka oni grijeh svoj ponesu; neka to bude trajni zakon kroz naraštaje vaše; među sinovima Israilovim neka baštine nemaju. (24) Jer desetine sinova Israilovih, što ih oni prinose Jahvi kao žrtvu, ja sam levijevcima u baštinu dao; zato sam ja za njih kazao: ‘Neka nemaju baštine među sinovima Israilovim.’”

(25) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (26) “Ti još govori levijevcima i reci im: Kad budete uzimali od sinova Israilovih desetinu koju sam vam ja u baštinu dao, onda vi od nje Jahvi dar prinesite, desetinu od te desetine. (27) Vaš će vam se dar računati kao žito s gumna ili kao sav prinos iz vinskoga badnja. (28) Tako vi prinesite Jahvi dar od svojih desetina koje primite od sinova Israilovih; i od njih vi podajte Jahvin dar svećeniku Aronu. (29) Od svih darova svojih prinesite žrtvu podizanicu Jahvi, od svega ono što je najbolje, ono od njih što je sveto. (30) Ti im kaži: Kad od toga prinesete najbolji dio, onda će se preostalo levijevcima računati kao prinos s gumna i kao prinos iz vinskoga badnja. (31) Vi to smijete jesti bilo gdje, vi i čeljad vaša, jer to vam je naknada za vašu službu u čadoru sastanka. (32) Vi nećete zbog toga nikakva grijeha na se natovariti kad najbolji dio njegov prinesete; samo svete darove sinova Israilovih ne skrnnavite, da ne umrete.”

Obred s rumenom junicom

19 Potom Jahve progovori Mojsiju i Aronu i reče: (2) “Ovo je zakonska odredba koju je Jahve zapovjedio riječima: Kažite sinovima Israilovim da vam dovedu čistu rumenu junicu bez mahane, na koju još nije stavljan jaram. (3) Dajte je svećeniku Eleazaru, i neka se ona izvan tabora izvede i neka se pred njim zakolje. (4) Neka onda svećenik Eleazar uzme na prst njezine krvi pa neka njome sedam puta prema pročelju čadora sastanka prsne. (5) Neka se onda na njegove oči junica spali; njezina koža i njezino meso i njezina krv, s

³² Pet šekela – oko 50 grama.

³³ Tj. neraskidiv savez.

otpacima njezinim, neka se spale. (6) Neka svećenik uzme kedrovine i vranilove trave i grimizne pređe pa neka to baci na junicu kad gorjela bude. (7) Neka onda svećenik opere haljine svoje i neka tijelo svoje vodom okupa, pa neka poslije u tabor dođe, ali neka do večeri nečist bude. (8) Neka i onaj koji je bude spalio haljine svoje opere i neka tijelo svoje vodom okupa, i neka do večeri nečist bude. (9) I jedan čovjek koji bude čist neka pokupi pepeo od junice pa neka ga pohrani na čisto mjesto izvan tabora, a zajednica sinova Israilovih neka ga čuva za vodu očišćenja; to je čišćenje od grijeha. (10) Onaj koji bude kupio pepeo od junice neka haljine svoje opere i neka do večeri nečist bude; i neka to bude trajni zakon sinovima Israilovim i strancima koji među njima borave.”

O očišćenju

(11) “Onaj koji dotakne mrtvo tijelo bilo koje osobe neka sedam dana nečist bude. (12) Neka se taj trećega i sedmoga dana od nečistoće vodom očisti, pa će on čist biti; ali ako se ne očisti trećega i sedmoga dana, on neće čist biti. (13) Svako ko dotakne mrtvacu, tijelo čovjeka koji je umro, pa se ne očisti, skrnavi obitavalište Jahvino; i ta osoba neka od Israila odsječena bude. Ona nije bila pošakropljena vodom očišćenja, pa neka zato nečista bude; njezina je nečistoća još na njoj.”

(14) “Ovo je zakon kad čovjek umre u čadoru: svako ko uđe u čador i svako ko bude u čadoru neka sedam dana nečist bude. (15) Svaki otvoren sud koji na sebi ne bude imao poklopca neka nečist bude. (16) Isto tako, ko god na otvorenu polju dotakne nekoga ko je ubijen mačem ili nekoga ko je umro ili ljudsku kost ili grob neka sedam dana nečist bude. (17) Onda neka oni za nečistoga uzmu pepela od spaljene žrtve okajnice i neka mu se u kakvu sudu doda tekuće vode. (18) Neka čista osoba uzme vranilovu travu i neka je u vodu umoči pa neka pošakropi čador i sve pokušstvo i sve osobe koje budu tamo i onoga koji je dotaknuo kost ili ubijenoga ili umrloga ili grob. (19) Onda neka čista osoba trećega i sedmoga dana pošakropi nečistoga; a sedmoga dana neka ga ona od nečistoće očisti, pa neka on haljine svoje opere i neka se vodom okupa i neka navečer čist bude. (20) Ali čovjek koji bude nečist pa se od nečistoće ne očisti, taj neka od zajednice odsječen bude, jer je on svetište Jahvino oskrnavio; on nije bio pošakro-

pljen vodom očišćenja, on je nečist. (21) Neka im to zato trajni zakon bude. I onaj koji bude šakropio vodom očišćenja neka haljine svoje opere, a i onaj koji vodu očišćenja dotakne neka do večeri nečist bude. (22) Osim toga, sve što nečista osoba dotakne neka nečisto bude; a osoba koja to dotakne neka do večeri nečista bude.”

Mirjamina smrt

Voda iz stijene

20 Onda sinovi Israilovi, sva zajednica, dođoše u pustinju Sin u prvome mjesecu; i narod ostade u Kadešu. A tamo Mirjam umrije i tamo je pokopaše.

(2) Nije bilo vode za zajednicu, pa se oni okupiše protiv Mojsija i Arona. (3) I tako se narod počepirirati s Mojsijem i govoriti: “Što ne izgidosmo kad nam braća pred Jahvom izgidoše! (4) Ta zašto ste zajednicu Jahvinu u ovu pustinju doveli, da mi i stoka naša ovdje pomremo?! (5) I zašto ste nas natjerali da iz Egipta izidemo, da nas u ovaj nesretni kraj dovedete? U ovom kraju nema ni žita ni smokava, ni vinove loze ni šipaka, niti ima vode za piće!” (6) Onda Mojsije i Aron otiđoše ispred zajednice na ulaz u čador sastanka pa licem na tlo padoše. Tad im se slava Jahvina ukaza.

(7) I Jahve progovori Mojsiju i reče: (8) “Uzmi štap pa ti i brat tvoj Aron sakupite zajednicu i na njihove oči progovorite stijeni da ona vodu svoju izlije. Tako ćeš im ti vodu iz stijene izvesti i dati zajednici i stoci njihovoj da je piju.”

(9) Tako Mojsije uze štap ispred Jahve, baš onako kako mu on bješe zapovjedio; (10) i Mojsije i Aron okupiše zajednicu ispred stijene. I Mojsije im reče: “Čujte sada, vi buntovnici! Hoćemo li vam mi iz ove stijene vodu izvesti?” (11) Onda Mojsije ruku svoju podiže pa štapom svojim dvaput po stijeni udari, i voda u obilju izbi te se zajednica i stoka njihova napojiše.

(12) Ali Jahve reče Mojsiju i Aronu: “Zato što mi niste vjerovali, i niste me smatrali svetim u očima sinova Israilovih, vi zato nećete odvesti ovaj zbor u zemlju koju sam im ja dao.”

(13) To su vode Meripske, gdje se sinovi Israilovi s Jahvom preporiječiše, a on se među njima svetim pokazao.

(14) Iz Kadeša Mojsije posla glasnike kralju Edoma: “Ovo veli brat tvoj Israil: ‘Ti znaš za sve nevolje što su nas snašle: (15) kako su nam očevi u Egipt

sišli, i kako smo mi dugo u Egiptu ostali, i kako su Egipćani prema nama i očevima našim loše postupali. (16) Ali kad smo mi Jahvi zavapili, on je glas naš čuo pa je anđela poslao i iz Egipta nas izveo; i eto, sad smo u Kadešu, u gradu na rubu tvoga područja. (17) Molimo te pusti nas da prođemo kroz tvoju zemlju. Mi nećemo ići preko polja niti kroz vinograde; mi nećemo ni vode iz bunara piti. Mi ćemo kraljevskim putem ići, ne skrećući ni desno ni lijevo, sve dok ne prođemo kroz područje tvoje.” (18) Ali Edom mu odgovori: “Nećeš ovuda proći, jer ću ja na te s mačem izići!”

(19) Sinovi Israilovi opet mu rekoše: “Ići ćemo glavnim putem, pa ako mi i stoka naša budemo imalo vode tvoje popili, mi ćemo ti je platiti. Pusti nas samo da prođemo pješice, ništa više.”

(20) Ali on odgovori: “Nećeš proći!” I Edom iziđe na nj s velikom i jakom silom. (21) Tako Edom ne pusti Israila da prođe kroz područje njegovo; zato se Israil okrenu od njega.

Aronova smrt

(22) Kad krenuše iz Kadeša, sinovi Israilovi, sva zajednica, dođoše na Horsku goru. (23) Onda Jahve progovori Mojsiju i Aronu na Horskoj gori uz među zemlje Edomove i reče: (24) “Aron će se pridružiti precima svojim; on neće ući u zemlju koju sam ja sinovima Israilovim dao jer ste se vi pobunili protiv zapovijedi moje kod voda Meripskih. (25) Uzmi Arona i sina mu Eleazara pa ih na Horsku goru izvedi; (26) i svuci odjeću s Arona pa je njegovu sinu Eleazaru obući. Tako će se Aron pridružiti precima svojim; tamo će umrijeti.” (27) I Mojsije uradi baš onako kako Jahve bješe zapovjedio, i oni na oči sve zajednice uzidoše na Horsku goru. (28) Pošto Mojsije svuču haljine s Arona i obuče ih njegovu sinu Eleazaru, tamo navrh gore Aron umrije. Onda Mojsije i Eleazar siđoše s gore. (29) Kad sva zajednica vidje da je Aron umro, tri-deset ga dana sav dom Israilov oplakivaše.

Pobjeda nad Aradom

21 Kad Kanaanac kralj Arada, koji je živio u Negebu, ču da Israil dolazi Atarimovim putem, on tad navali na Israila pa neke od njih zarobi. (2) Tad se Israil zavjetova Jahvi i reče: “Ako ćeš mi ti doista ovaj narod u ruke predati, ja ću gradove njihove potpuno uništiti.” (3) Jahve je čuo glas Israilov, pa mu predade Kanaance; onda su oni

njih i gradove njihove potpuno uništiti. Tako se to mjesto prozvalo Horma³⁴.

Bronzana zmija

(4) Onda oni krenuše s Horske gore putem prema Trstenome moru da zaobiđu zemlju edomsku; i narod postade nestrpljiv zbog putovanja. (5) I ljudi stadoše govoriti protiv Boga i Mojsija: “Zašto ste nas izveli iz Egipta da u pustinji pomremo?! Nema ni hljeba ni vode, a dušama je našim omrznuła ova bijedna hrana.”

(6) Jahve među narod posla ljute zmije pa one počеше ujedati ljude, tako da mnogi narod u Israilu pomrije. (7) Zato narod dođe Mojsiju i reče: “Mi smo zgriješili jer smo protiv Jahve i protiv tebe govorili; pomoli se Jahvi da od nas zmije ukloni.” I Mojsije se za narod pomoli.

(8) Onda Jahve reče Mojsiju: “Načini ljutu zmiju pa je na motku postavi; i desit će se da će svako ko bude ujedena, kad je pogleda, živ ostati.” (9) I Mojsije načini zmiju od bronzе pa je na motku postavi; i desi se da, kad bilo koga zmija ujede, pa taj u zmiju od bronzе pogleda, ostane živ.

Putovanje prema Jordanu

(10) Sinovi Israilovi krenuše dalje te se u Obotu utaboriše. (11) Onda otiđu iz Obota i utabore se u ljeabarimu, u pustinji što je nasuprot Moabu, prema istoku. (12) Odatle dalje krenuše i utaboriše se u Vadi-Zeredu. (13) Odatle pođoše na put i utaboriše se s onu stranu Arnona, koji je u pustinji što izlazi izvan međe amorejske, jer Arnon je međa moapska, između Moaba i Amorejaca. (14) Zato se kaže u Knjizi ratova Jahvinih:

“Vaheb u Sufi,

i doline arnonske,

(15) i padina doline

što se pruža prema mjestu Ar

i naslanja na među moapsku.”

(16) Odatle oni nastaviše dalje u Beer – a to je bunar gdje je Jahve Mojsiju rekao: “Okupi narod da im ja vode dam.”

(17) Tad Israil ovu pjesmu zapjeva:

“Proključaj, bunaru!

Zapjevajte mu!

(18) Bunar što ga glavari iskopaše,
što ga plemići narodni izdubiše,

³⁴ Hebr. Horma znači određeno za uništenje.

žezlom i štapovima svojim.”

I iz pustinje oni otiđoše u Matanu, (19) iz Matane u Nahaliel, iz Nahaliela u Bamot, (20) a iz Bamota u dolinu što je u zemlji moapskoj, na vrh Pisge, koja gleda na pustaru.

Dvije pobjede

(21) Potom Israil posla glasnike Sihonu, kralju Amorejaca, poručivši: (22) “Pusti me da prođem kroz tvoju zemlju. Mi nećemo skretati u polja niti u vinograde, nećemo vode s bunara piti. Ići ćemo kraljevskim putem sve dok među tvoju ne prijeđemo.” (23) Ali Sihon ne dade Israilu preko granice njegove proći. Tako Sihon okupi sav narod svoj pa iziđe u pustinju na Israila; dođe u Jahac pa navali na Israila. (24) Tad ga Israil oštricom mača udari i zaposjednu zemlju njegovu od Arnona do Jaboka, sve do sinova Amonovih; jer međa sinova Amonovih bješe Az³⁵. (25) Israil je zauzeo sve ove gradove, i Israil je živio u svim gradovima amorejskim, u Hešbonu i u svim naseljima njegovim. (26) Kako Hešbon bijaše grad Sihona, kralja Amorejaca, koji se borio protiv prijašnjeg kralja moapskog i koji mu je iz ruku uzeo svu zemlju njegovu, sve do Arnona – (27) zato mudri pjesnici vele:

“Dođite u Hešbon! Neka on sagrađen bude!

Neka se grad Sihonov utemelji.

(28) Jer vatra iz Hešbona izbi,

plamen iz grada Sihonova;

ona Ar moapski proguta,

uzdignute visove arnonske.

(29) Teško tebi, o Moabe!

Propao si, narode Kemošev!

On je sinove svoje kao bjegunce dao,

a kćeri svoje u sužanjstvo,

jednom amorejskom kralju – Sihonu.

(30) Ali ih mi potukosmo,

Hešbon je razoren sve do Dibona,

a onda ih opustošismo sve do Nofaha,

koji se pruža do Medebe.”

(31) Tako se Israil nastani u zemlji Amorejaca.

(32) Mojsije dade da se izvidi Jazer, i oni zauzeše

naselja njegova i protjeraše Amorejce koji tamo

bijahu. (33) Onda se oni okrenuše i pođoše gore

putem prema Bašanu, a Og, kralj bašanski, iziđe

sa svim narodom svojim u boj kod Edreja. (34) Ali

Jahve reče Mojsiju: “Ne boj ga se, jer sam ja nje-

ga i sav narod njegov i zemlju njegovu tebi u ruke predao; prema njemu postupi baš onako kako si postupio prema Sihonu, kralju amorejskome, koji je živio u Hešbonu.” (35) Tako oni potukoše njega i sinove njegove i sav narod njegov, ne ostavljajući nikog od njih u životu; i oni zaposjedoše zemlju njegovu.

Balak poziva u pomoć vrača Bileama

22 Onda sinovi Israilovi krenuše na put i utaboriše se u moapskim poljanama, s onu stranu Jordana, prema Jerihonu. (2) I Balak, sin Ciporov, vidje šta je sve Israil učinio Amorejcima. (3) Zato Moaba obuze golem strah od naroda, jer brojan bješe; i Moab strahovaše od sinova Israilovih. (4) Moab reče starješinama midjanskim: “Ova će rulja opasti sve što je oko nas, kao što vo travu u polju opase.”

A Balak, sin Ciporov, bijaše u ono vrijeme kralj moapski. (5) I on posla glasnike Bileamu, sinu Berorovu, u Petor, što je blizu Rijeke³⁶, u zemlju sinova naroda njegova, da ga pozovu riječima: “Evo, neki je narod došao iz Egipta; evo je prekrpio lice zemlje i nastanio se prema meni. (6) Zato te molim da dođeš i prokuneš mi ovaj narod, jer je mnogo jači od mene; možda ću ga moći savladati i iz zemlje ga protjerati. Ja znam da je blagoslovljen onaj koga ti blagosloviš, a proklet onaj koga ti prokuneš.”

(7) Tako starješine moapske i starješine midjanske pođoše s nagradom za vraćanje u rukama svojim; i oni dođoše Bileamu te mu prenesoše Balakove riječi. (8) On im reče: “Ostanite ovdje na konaku, a ja ću vam dati odgovor kako mi Jahve kaže.” I glavari moapski ostadoše kod Bileama.

(9) Onda Bog dođe Bileamu i reče: “Ko su ti ljudi s tobom?”

(10) Bileam reče Bogu: “Balak, sin Ciporov, kralj moapski, poručio mi je: (11) ‘Evo, neki je narod došao iz Egipta, i on je lice zemlje prekrpio, pa dođi i prokuni mi ga; možda ću se moći protiv njega boriti i protjerati ga.’”

(12) Bog reče Bileamu: “Ne idi s njima! Ne kuni onaj narod, jer on je blagoslovljen!”

(13) Tako Bileam ujutro ustade i reče glavarima Balakovim: “Vratite se u zemlju svoju, jer me Jahve nije htio pustiti s vama da pođem.”

³⁵ Ili utvrđena.

³⁶ Eufrata.

(14) Moapski glavari ustadoše i dođoše Balaku pa rekoše: "Bileam ne htjede poći s nama."

(15) Onda Balak posla glavare, brojnije i uglednije od onih prvih. (16) Oni dođoše Bileamu pa mu rekoše: "Ovako veli Balak, sin Ciporov: 'Preklinjem te: neka te ništa ne spriječi da mi dođeš, (17) jer ja ću te uistinu bogato nagraditi i učinit ću šta god mi ovaj narod.'" (18) Bileam odgovori slugama Balakovim: "I kad bi mi Balak kuću svoju dao, punu srebra i zlata, ja ne bih mogao ništa učiniti, ni malo ni veliko, protiv zapovijedi Jahve, Boga svoga. (19) A vas molim da ostanete i noćas ovdje, a ja ću doznati šta će mi još Jahve kazati."

(20) Bog noću dođe Bileamu pa mu reče: "Ako su ti ljudi došli da te zovu, ustani i pođi s njima, ali radi samo ono što ti ja kažem."

Anđeo i Bileam

(21) Tako Bileam ujutro ustade i osedla svoju magaricu pa krenu s glavarima moapskim. (22) Ali Bog se naljuti što je on pošao i anđeo Jahvin stade na put da mu se suprotstavi. A on je jahao na magarici i dvije sluge njegove bijahu s njim. (23) Kad magarica vidje anđela Jahvinog kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, ona skrenu s puta u polje, a Bileam udari magaricu da je vrati na put. (24) Onda anđeo Jahvin stade na uskom puteljku između dva vinograda, a bijaše zid i s jedne i s druge strane. (25) Kad magarica ugleda anđela Jahvinog, ona se uza zid stisnu i uza nj Bileamu nogu pritisnu, te je on opet udari. (26) Anđeo Jahvin krenu dalje i stade na jedno mjesto gdje se nije moglo ni desno ni lijevo okrenuti. (27) Kad magarica vidje anđela Jahvinog, ona leže pod Bileamom; Bileam se razljuti te udari magaricu štapom. (28) I Jahve otvori usta magarici, pa ona reče Bileamu: "Šta sam ti uradila pa me triput udari?"

(29) Bileam reče magarici: "Pa ti me ismijavaš! Da mi je mač u ruci, dosad bih te ubio."

(30) Magarica reče Bileamu: "Nisam li ja tvoja magarica što si je ti sav život svoj do dana današnjeg jahao? Jesam li ti ikad ovakva bila?"

"Nisi", reče on.

(31) Tad Jahve otvori oči Bileamu i on vidje anđela Jahvinog kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, i on se saže sve do zemlje. (32) Anđeo Jahvin reče mu: "Zašto si magaricu svoju već tri puta uda-

rao? Evo, ja sam izišao da ti protivnik budem, jer mi je put tvoj naopak. (33) Ali magarica me vidjela i već se tri puta preda mnom sklonila. Da se ona nije preda mnom sklonila, ja bih te sigurno već bio ubio, a nju u životu ostavio."

(34) Bileam reče anđelu Jahvinom: "Zgriješio sam jer nisam znao da mi ti stojiš na putu. Pa ako tebi nije drago, ja ću se vratiti."

(35) Ali anđeo Jahvin reče Bileamu: "Hajde s tim ljudima, ali govori samo ono što ti ja kažem." Tako Bileam pođe s glavarima Balakovim.

Bileam i Balak

(36) Kad je Balak čuo da dolazi Bileam, on mu iziđe ususret u grad Moab, koji je na arnonskoj međi, na samom rubu njegove zemlje. (37) Tad Balak reče Bileamu: "Zar ja nisam žurno po te poslao? Zašto mi nisi došao? Zar te ja zbilja nisam kadar nagraditi?"

(38) A Bileam reče Balaku: "Evo, sad sam ti došao! Jesam li ja kadar išta kazati? Riječi koje mi Bog u usta stavi, samo ću njih govoriti." (39) Onda Bileam otiđe s Balakom, i oni dođoše u Kirjat-Hucot. (40) Balak žrtvova goveda i brave te posla nešto od toga Bileamu i glavarima koji bijahu s njim.

(41) A onda sutradan ujutro desi se da Balak povede Bileama i izvede ga na Bamot Baal, te on odatle vidje dio naroda.

Prvo Bileamovo proročanstvo

23 Onda Bileam reče Balaku: "Napravi mi ovdje sedam žrtvenika, i pripremi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova." (2) Balak učini baš onako kako Bileam reče, te Balak i Bileam prinesoše po jednog junca i po jednog ovna na svakom žrtveniku. (3) Potom Bileam reče Balaku: "Stani pored svoje žrtve paljenice, a ja odoh; možda će mi Jahve ususret doći, i sve što mi on pokaže ja ću tebi kazati." Tako on ode na jedno golo brdo.

(4) I Bog dođe ususret Bileamu, a Bileam mu reče: "Ja sam podigao sedam žrtvenika, i na svakom sam žrtveniku junca i ovna prinio."

(5) Tad Jahve stavi riječ Bileamu u usta pa reče: "Vrati se Balaku i ovako govori."

(6) Tako se on njemu vrati, a gle, on stajaše pored svoje žrtve paljenice, on i svi glavari moapski. (7) On započe govor svoj i reče: "Iz Arama me dovede Balak,

kralj moapski, iz istočnih gora:

‘Dođi, prokuni mi Jakova,
dođi, osudi Israila!’

(8) Kako ću ja prokleti onoga koga Bog prokleo nije?

I kako ja mogu osuditi onoga koga Jahve osudio nije?

(9) Ja ga s vrha stijena vidim,
ja ga s visova gledam.

Gle naroda što odvojen živi
među narode on se ne broji.

(10) Ko će izbrojiti prah Jakovljeve,
ili prebrojiti četvrtinu Israila?

Dajte mi da umrem smrću pravednika,
i da mi kraj kao njegov bude!”

(11) Potom Balak reče Bileamu: “Šta mi to učini?
Ja te dovedoh da mi neprijatelje prokuneš, a gle, ti im blagoslov dade!”

(12) “Nisam li ja dužan”, uzvratu on, “govoriti ono što mi Jahve u usta stavi?”

Drugo Bileamovo proročanstvo

(13) “Molim te”, reče mu Balak, “hajde sa mnom na drugo mjesto odakle ih možeš vidjeti, makar ćeš vidjeti samo njihov sami kraj i makar ih nećeš sve vidjeti; prokuni mi ih odonud.” (14) Tako ga on odvede na Sede Cofim, na vrh Pisge, i napravi sedam žrtvenika pa prinese po jednog junca i po jednog ovna na svakom žrtveniku.

(15) I on reče Balaku: “Ostani ovdje pored svoje žrtve paljenice dok se ja sam ne sretnem tamo s Jahvom.”

(16) Potom Jahve dođe ususret Bileamu i stavi mu riječ u usta pa reče: “Vrati se Balaku i ovako govori.”

(17) On mu dođe, a gle, on stajaše pored svoje žrtve paljenice, a i glavari moapski s njim. Balak ga upita: “Šta reče Jahve?”

(18) Tad on započe govor svoj i reče:
“Ustani, Balače, i čuj;

saslušaj me, sine Ciporov!

(19) Bog nije čovjek, da bi lagao,
niti je sin čovječiji, da bi se kajao.

Kaže li on, pa ne učini?

Obeća li on, pa ne ispuni?

(20) Gle, dano mi je da blagoslovim;

kad on blagoslovi, ja to ne mogu povući.

(21) On nije u Jakovu nesreće vidio,
niti je u Israilu nevolje nazreo.

Jahve, Bog njegov, s njim je,
a poklik kraljev među njima je.

(22) Bog ih je iz Egipta izveo;
on je njima kao rozi bivola.

(23) I nema nikakva vraćanja protiv Jakova,
niti kakva gatanja protiv Israila.

U pravo vrijeme reći će se Jakovu
i Israilu šta Bog učini.

(24) Gle, narod ustaje kao lavica,
i kao lav on se diže;

leći neće dok plijen ne proguta
i dok ne popije krv ubijenih.”

(25) Onda Balak reče Bileamu: “Niti ih ikako kuni
niti ih ikako blagosiljaj!”

(26) Ali Bileam odgovori Balaku: “Zar ti ja ne re-
koh: ‘Sve što Jahve kaže ja to moram činiti?’”

Treće Bileamovo proročanstvo

(27) Onda Balak reče Bileamu: “Molim te dođi, ja ću te na drugo mjesto odvesti; možda će biti pravo u očima Božijim da mi ih odonud prokuneš.” (28) Tako Balak odvede Bileama navrh Peora, koji gleda na pustaru.

(29) Bileam reče Balaku: “Napravi mi ovdje sedam žrtvenika i pripremi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova.” (30) Balak učini baš onako kako Bileam reče pa prinese po jednog junca i jednog ovna na svakom žrtveniku.

24 Kad Bileam vidje da je dobro u očima Jahvinim da blagoslovi Israil, on više ne ode kao prije da traži znamenja, nego se licem prema pustinji okrenu. (2) I Bileam podiže oči svoje pa vidje Israila gdje po plemenima bježe utaboren; i Duh Božiji na nj siđe. (3) On započe govor svoj i reče:

“Proročanstvo Bileama, sina Beorova,

proročanstvo čovjeka kojemu su oči otvorene;

(4) proročanstvo onoga koji čuje riječi Božije,
koji vidi ukazanje Svemoćnoga³⁷;

dok dolje pada, oči svoje ne zatvara.

(5) Kako su lijepi čadori tvoji, o Jakove,
prebivališta tvoja, o Israile!

(6) Kao doline³⁸ što se protežu,

kao vrtovi pored rijeke,

kao aloje što ih Jahve posadi,

kao kedrovi pokraj voda.

³⁷ Hebr. *Shaddai*. Vjerovatno znači *Svemoćni*; značenje ovoga imena ne može se zasigurno utvrditi.

³⁸ Ili, možda, palmici.

(7) Voda će teći iz kablova njegovih, i sjemena će mu uz mnogo voda biti.

Kralj će mu biti veći od Agaga³⁹, i kraljevstvo će mu biti uzdignuto.

(8) Bog ga je iz Egipta izveo; On je njemu kao rozi bivola.

On će progutati narode dušmanske, i kosti će im zdrobiti,

i uništiti ih strijelama svojim.

(9) On se skuplja, liježe kao lav; i ko bi se drznuo da ga – lava⁴⁰ – razdraži?

Blagoslovljen svako ko tebe blagosilja, i proklet svako ko tebe proklinje!”

(10) Tad Balak srdžbom planu na Bileama pa dlanom o dlan udari. “Zovnuo sam te”, reče Balak Bileamu, “da prokuneš neprijatelje moje, a gle, ti ih, evo, već triput blagosiljaš! (11) Zato odmah bježi u svoj kraj! Bio sam rekao da ću te dobro počastiti, ali, evo, Jahve ti ne daje da počašćen budeš.”

(12) Bileam reče Balaku: “Ne rekoh li ja glasnicima koje si mi ti poslao: (13) ‘I kad bi mi Balak kuću svoju dao, punu srebra i zlata, ja ne bih mogao ništa, ni dobro ni zlo, protiv zapovijedi Jahvine, po svojoj volji učiniti. Ono što Jahve kaže, to ću ja govoriti?’ (14) Sad, evo, ja odoh narodu svome; ali hajde da ti obznanim šta će ovaj narod učiniti narodu tvome u danima što dolaze.”

Četvrto Bileamovo proročanstvo

(15) On započe govor svoj i reče:

“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, i proročanstvo čovjeka kojemu su oči otvorene;

(16) proročanstvo onoga koji čuje riječi Božije, i zna znanje Svevišnjega⁴¹,

koji vidi ukazanje Svemoćnoga; dok dolje pada, oči svoje ne zatvara.

(17) Ja ga vidim, ali ne sada;

gledam ga, ali ne izbliza.

Zvijezda će iz Jakova ići,

žezlo se iz Israila podići,

i čelo Moabu razbiti,

i sve sinove Šetove satrti.

(18) Edom će zaposjednut biti,

i Seir će, neprijatelj njegov, zaposjednut biti,

a Israil će sve jači biti.

(19) Jedan od Jakova vlast će imati i preostale u gradu zatrti.”

Posljednja Bileamova proročanstva

(20) I on pogleda u Amaleka pa započe govor svoj i reče:

“Amalek bješe prvi među narodima, ali kraj mu je propast.”

(21) I on pogleda u Kenijce pa započe govor svoj i reče:

“Prebivalište vam je izdržljivo, i gnijezdo vam na litici savijeno.

(22) Ipak će Kajin⁴² uništen biti; dokle će te Ašur u ropstvu držati?”

(23) Potom on započe govor svoj i reče:

“Avaj! Ko će živjeti ako to Bog ne naredi?”

(24) A brodovi od obale Kitima dolaze,

i Ašuru jad nanose, i Eberu bol zadaju, pa će i oni propasti.” (25) Potom Bileam ustade i ode te se vrati u svoj kraj, a i Balak ode svojim putem.

Grijev na Peoru

25 Dok je Israil boravio u Šitimu, narod se počeo odavati bludu sa ženama moapskim. (2) Jer one su pozivale narod na žrtvovanja svojim bogovima, a narod je jeo i klanjao se bogovima njihovim. (3) Tako Israil pristade uz Baala peorskog, i Jahve se razljuti na Israila. (4) Jahve reče Mojsiju: “Uzmi sve glavare narodne pa ih usred bijela dana pred Jahvom pogubi, da se žestoka srdžba Jahvina od Israila otkloni.”

(5) Tako Mojsije reče sucima⁴³ Israilovim: “Neka svako od vas pobije svoje ljude koji su pristali uz Baala peorskog.”

(6) I baš tad jedan od sinova Israilovih dođe i dovede svojoj braći jednu Midjanku, na oči Mojsijeve i na oči sve zajednice sinova Israilovih, dok su oni plakali na ulazu u čador sastanka. (7) Kad to vidje Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, on se podiže između zajednice i koplje u ruku uze (8) pa ode za Israilcem u čador te ih probode kroz trbuh⁴⁴ oboje, Israilca i ženu. Tako stade pomor

³⁹ Titula kralja Amalečana, ogorčenih neprijatelja Israilaca.

⁴⁰ Ili lavicu.

⁴¹ Hebr. *Elyon*.

⁴² Smatra se pretkom nekadašnjih Kenijaca.

⁴³ Suci – u značenju *narodne vođe*.

⁴⁴ Ili tijelo.

među sinovima Israilovim. (9) A onih koji umriješe od pomora bilo je dvadeset i četiri hiljade.

(10) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (11) "Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, otklonio je gnjev moj sa sinova Israilovih jer on bješe ljubomoran među njima ljubomorom mojom, te ja ne uništih sinove Israilove u ljubomori svojoj. (12) Zato reci: 'Evo, ja s njim sklapam svoj savez mira; (13) i neka to bude za nj i za potomke njegove poslije njega, savez vječnog svećeništva, jer on bješe ljubomoran zarad Boga svoga i učini okajanje za sinove Israilove.'"

(14) Ubijenom Israilcu, koji je bio ubijen s Midjankom, bijaše ime Zimri; bio je sin Salua, glava u jednom očinskom domu Šimonovaca. (15) A Midjanki koja je bila ubijena bijaše ime Kozbi; bila je kći Cura, koji je bio glava naroda u očinskom domu u Midjanu.

(16) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (17) "Budi neprijatelj Midjancima i udari po njima, (18) jer su i oni vama bili neprijatelji svojim lukavštinama kad su vas prevarili u slučaju Peora i u slučaju Kozbije, kćeri poglavara midjanskoga, njihove sestre koja je ubijena na dan pomora zbog Peora."

Novi popis Israilaca

26 Potom se desi poslije pomora da Jahve progovori Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona, i reče: (2) "Obavite popis sve zajednice sinova Israilovih, od dvadeset godina starosti pa nadalje, po kućama očeva njihovih, ko je god u Israilu sposoban u rat poći." (3) Tako Mojsije i svećenik Eleazar govorahu s njima u ravnicama moapskim kod Jordana prema Jerihonu pa rekoše: (4) "Od dvadeset godina starosti pa nadalje, onako kako je Jahve Mojsiju zapovjedio." A sinovi Israilovi koji su izišli iz zemlje egipatske bijahu:

(5) Ruben, prvjenac Israilov; sinovi Rubenovi: od Hanoka rod Hanokovaca; od Palua rod Paluovaca; (6) od Hecrona rod Hecronovaca; od Karmija rod Karmijevaca. (7) To su rodovi Rubenovaca; a onih od njih što pobrojani bjehu bilo je četrdeset tri hiljade sedam stotina i trideset.

(8) Paluov sin Eliab; (9) sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan i Abiram. A ovaj Datan i Abiram bijahu zvaničnici zajednice, koji su se u Korahovu društvu protiv Mojsija i protiv Arona borili kad su protiv Jahve ustali, (10) pa je zemlja usta svoja otvorila i

njih zajedno s Korahom progutala, kad je ta družina pomrla, kad je vatra dvije stotine i pedeset ljudi progutala, pa su oni opomenom postali. (11) Ali sinovi Korahovi ne umriješe.

(12) Sinovi Šimonovi po rodovima svojim: od Jemuela rod Jemuelovaca; od Jamina rod Jaminovaca; od Jakina rod Jakinovaca; (13) od Coraha rod Corahovaca; od Šaula rod Šaulovaca. (14) To su rodovi Šimonovaca: dvadeset dvije hiljade i dvije stotine ljudi.

(15) Sinovi Gadovi po rodovima svojim: od Sifona rod Sifonovaca; od Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod Šunijevaca; (16) od Ecbona rod Ecbonovaca; od Erija rod Erijevaca; (17) od Aroda rod Arodovaca; od Arelija rod Arelijevaca. (18) To su rodovi sinova Gadovih, prema onima od njih koji bjehu pobrojani: četrdeset hiljada i pet stotina.

(19) Sinovi Jehudini Er i Onan; ali Er i Onan umriješe u zemlji kanaanskoj. (20) Sinovi Jehudini po rodovima svojim bijahu: od Šelaha rod Šelahovaca; od Pereca rod Percovaca; od Zeraha rod Zerahovaca. (21) Sinovi Percovi bijahu: od Hecrona rod Hecronovaca; od Hamula rod Hamulovaca. (22) To su rodovi Jehudini prema onima od njih koji bjehu pobrojani: sedamdeset šest hiljada i pet stotina.

(23) Sinovi Isakarovi po rodovima svojim: od Tole rod Tolinaca; od Puvaha rod Puvahovaca; (24) od Jašuba rod Jašubovaca; od Šimrona rod Šimronovaca. (25) To su rodovi Isakarovi prema onima od njih koji bjehu pobrojani: šezdeset četiri hiljade i tri stotine.

(26) Sinovi Zebulunovi po rodovima svojim: od Sereda rod Seredovaca; od Elona rod Elonovaca; od Jahleela rod Jahleelovaca. (27) To su rodovi Zebulunovi prema onima od njih koji bjehu pobrojani: šezdeset hiljada i pet stotina.

(28) Sinovi Jozefovi po rodovima svojim: Manaše i Efrajim. (29) Sinovi Manašeovi: od Makira rod Makirovaca; a Makiru se rodi Gilead; od Gileada rod Gileadovaca. (30) Ovo su sinovi Gileadovi: od Jezera rod Jezerovaca; od Heleka rod Helekovaca; (31) od Asriela rod Asrielovaca; i od Šekema rod Šekemovaca; (32) od Šemide rod Šemidinaca; od Hefera rod Heferovaca. (33) A Celofhad, sin Heferov, ne imade sinova, nego samo kćeri; a imena kćerima Celofhadovim bijahu: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. (34) To su rodovi Manašeovi; a onih od njih koji bjehu pobrojani bilo je pedeset dvije hiljade i sedam stotina.

(35) Ovo su sinovi Efrajimovi po rodovima svojim: od Šutelaha rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekervovaca; od Tahana rod Tahanovaca. (36) Ovo su sinovi Šutelahovi: od Erana rod Eranovaca. (37) To su rodovi sinova Efrajimovih prema onima od njih koji bjehu pobrojani: trideset i dvije hiljade i pet stotina. To su sinovi Jozefovi po rodovima svojim. (38) Sinovi Benjaminovi po rodovima svojim: od Bele rod Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca; od Ahirama rod Ahiramovaca; (39) od Šefufama rod Šefufamovaca; od Hufama rod Hufamovaca. (40) Sinovi Belini bijahu Ard i Naaman: od Arda rod Ardovaca; od Naamana rod Naamanovaca. (41) To su sinovi Benjaminovi po rodovima svojim; a onih od njih koji bjehu pobrojani bilo je četrdeset pet hiljada i šest stotina. (42) Ovo su sinovi Danovi po rodovima svojim: od Šuhama rod Šuhamovaca. To su sinovi Danovi po rodovima svojim. (43) Svih rodova Šuhamovih, prema onima od njih koji bjehu pobrojani, bilo je šezdeset četiri hiljade i četiri stotine. (44) Sinovi Ašerovi po rodovima svojim: od Imnaha rod Imnahovaca; od Išvija rod Išvijevaca; od Berijaha rod Berijahovaca. (45) Od sinova Berijahovih: od Hebera rod Heberovaca; od Malkiela rod Malkielovaca. (46) Ašerovoj kćeri bijaše ime Serah. (47) To su rodovi sinova Ašerovih prema onima od njih koji bjehu pobrojani: pedeset tri hiljade i četiri stotine. (48) Sinovi Naftalijevi po rodovima svojim: od Jahceela rod Jahceelovaca; od Gunija rod Gunijevaca; (49) od Jecera rod Jecerovaca; od Šilema rod Šilemovaca. (50) To su sinovi Naftalijevi po rodovima svojim; a onih od njih koji bjehu pobrojani bilo je četrdeset i pet hiljada i četiri stotine. (51) To su oni koji su pobrojani od sinova Israilovih: šest stotina i jedna hiljada i sedam stotina i trideset. (52) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (53) "Neka se među ovima zemlja u baštinu razdjeli prema broju imena. (54) Brojnijima ti baštinu njihovu povećaj, a kojih je manje, ti im baštinu umanji; neka se svakome baština njegova dadne prema broju onih od njih koji su pobrojani. (55) Ali zemlja neka se žrijebom podijeli. Neka oni prime baštinu svoju prema imenima plemena očeva svojih. (56) Onako kako žrijeb odluči neka se baština njihova podijeli između brojnijih i onih kojih je manje." (57) Ovo su oni koji su bili pobrojani od levijevaca po rodovima svojim: od Geršona rod Geršonova-

ca; od Kehata rod Kehatovaca; od Merarija rod Merarijevaca. (58) Ovo su rodovi Levijevi: rod Libnijevaca, rod Hebronovaca, rod Mahlijevaca, rod Mušijevaca, rod Korahovaca. A Kehatu se rodi Amram. (59) Amramovoj ženi bijaše ime Jokebeda; bila je kći Levijeva koja se Leviju rodila u Egiptu; i ona rodi Amramu Arona, Mojsija i sestru njihovu Mirjamu. (60) Aronu se rodiše Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. (61) Ali Nadab i Abihu umriješe kad pred Jahvom vatru mimo propisa prinesoše. (62) Onih od njih koji bjehu pobrojani bilo je dvadeset i tri hiljade, svih muških od mjesec dana naviše, jer oni ne bjehu pobrojani među sinovima Israilovim budući da im među sinovima Israilovim nije bila data nikakva baština. (63) Ovo su oni što su ih pobrojali Mojsije i svećenik Eleazar, koji sinove Israilove pobrojaše u ravninama moapskim kod Jordana prema Jerihonu. (64) Ali među njima ne bijaše nijedan čovjek od onih što su ih pobrojali Mojsije i svećenik Aron, koji sinove Israilove pobrojaše u pustinji Sinajskoj. (65) Jer za njih Jahve bijaše rekao: "Oni će sigurno u pustinji pomrijeti." I nijedan čovjek od njih ne ostade, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Ješue, sina Nunova.

O ženskome pravu na baštinu

27 Onda kćeri Celofhada, sina Heferova, sina Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova, od roda Manaše, sina Jozefova, pridoše; a ovo su imena kćeri njegovih: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirca. (2) One stadoše pred Mojsija i pred svećenika Eleazara i pred poglavare i svu zajednicu na ulazu u čador sastanka te rekoše: (3) "Otac nam umrije u pustinji, ali on ne bijaše u društvu onih koji se u Korahovoj družini protiv Jahve okupiše, već on umrije u vlastitom grijehu svome, a ne imadaše sinova. (4) Zašto bi se ime oca našega izbrisalo iz porodice njegove jer on ne imadaše sina? Dajte nam posjed među braćom oca našega." (5) Zato Mojsije iznese njihov slučaj pred Jahvu. (6) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (7) "Kćeri Celofhadove pravo zборе. Ti im zacijelo podaj posjed kao baštinu među braćom oca njihova, i ti na njih prenesi baštinu oca njihova. (8) K tome, ti govori sinovima Israilovim i reci: 'Ako čovjek umre, a ne imadne sina, onda ti baštinu njegovu prenesi na kćer njegovu. (9) Ako on ne imadne kćeri, onda ti baštinu njegovu podaj braći njegov-

voj. (10) Ako on ne imadne braće, onda ti baštinu njegovu podaj braći oca njegova. (11) Ako mu otac ne imadne braće, onda ti baštinu njegovu podaj najbližem rođaku njegovu u rodu njegovu, pa neka ga on u vlasti drži. Neka to sinovima Israilovim bude zakonska odredba, baš onako kako je Jahve Mojsiju zapovjedio.’”

(12) Onda Jahve reče Mojsiju: “Popni se na ovu goru Abarimsku pa pogledaj zemlju što sam je ja sinovima Israilovim dao. (13) Kad je vidiš, i ti ćeš se pridružiti precima svojim, kao što im se pridružio brat tvoj Aron, (14) jer ste se u pustinji Sinskoj za vrijeme bune u zajednici usprotivili riječi mojoj da me svetim smatrate pred očima njihovim kod vode.” – To su Meripske vode u Kadešu u pustinji Sinskoj.

Ješua Mojsijev nasljednik

(15) Potom Mojsije progovori Jahvi i reče: (16) “Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom zajednicom, (17) koji će pred njom izlaziti i ulaziti, i koji će je izvoditi i uvoditi, da zajednica Jahvina ne bude kao ovce što nemaju pastira.”

(18) Tad Jahve reče Mojsiju: “Uzmi Ješuu, sina Nunova, čovjeka u kojem je Duh, i ruku svoju na nj položi; (19) i postavi ga pred svećenika Eleazara i pred zajednicu svu, i na njihove oči naredbe mu daj. (20) Predaj mu nešto od svoje vlasti, da mu sva zajednica sinova Israilovih pokorna bude. (21) I neka on stane pred svećenika Eleazara, koji će tražiti za nj da Urim pred Jahvom presudi. Na njegovu zapovijed neka oni izlaze i na njegovu zapovijed neka oni ulaze, i on i sinovi Israilovi s njim, baš zajednica sva.” (22) Mojsije uradi tačno onako kako mu je Jahve zapovjedio; i on uze Ješuu pa ga postavi pred svećenika Eleazara i pred zajednicu svu. (23) Onda on ruke svoje na nj položi i naredbe mu dade, baš onako kako Jahve po Mojsiju bješe rekao.

Žrtveni propisi

28 Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) “Zapovjedi sinovima Israilovim i reci im: Gledajte da prinesete žrtvu moju, moju hranu za žrtve moje vatrene, mirisa meni ugodna, u za njih propisano vrijeme. (3) Ti im kaži: Ovo je žrtva vatrena koju ćete vi prinositi Jahvi: dva muška janjeta od godinu dana bez mahane kao trajnu žrtvu paljenicu svakoga dana – (4) jedno janje prinesite ujutro, a drugo janje prinesite u sumrak – (5) a za

žitnu žrtvu jednu desetinu efe⁴⁵ najboljega brašna pomiješana s jednom četvrtinom hine⁴⁶ tučenih maslina. (6) To je trajna žrtva paljenica koja je naređena na gori Sinajskoj kao ugodan miris, žrtva Jahvi vatrena. (7) A žrtva ljevanica uz nju neka bude po jedna četvrtina hine za svako janje; na svetome mjestu izlijevajte Jahvi žrtvu ljevanicu od pića opojnog. (8) Drugo janje prinesite u sumrak; kao jutarnju žitnu žrtvu i kao njezinu žrtvu ljevanicu vi ga prinesite, žrtvu vatrenu, miris ugodan Jahvi.”

(9) “I na dan subotnji: dva muška janjeta od godinu dana bez mahane i dvije desetine efe najboljega brašna u ulju zamiješenog kao žitnu žrtvu i njezinu žrtvu ljevanicu. (10) To je žrtva paljenica svake subote, povrh trajne žrtve paljenice i njezine žrtve ljevanice.” (11) “I na početku svakog vašeg mjeseca prinesite Jahvi žrtvu paljenicu: dva junca, jednog ovna i sedam muških janjaca od godinu dana, bez mahane; (12) i tri desetine efe najboljega brašna u ulju zamiješenog kao žitnu žrtvu za svakog vola; i dvije desetine efe najboljega brašna u ulju zamiješenog kao žitnu žrtvu za ovna; (13) i jednu desetinu efe najboljega brašna u ulju zamiješenog kao žitnu žrtvu za svako janje, za žrtvu paljenicu na ugodan miris, žrtvu Jahvi vatrenu. (14) Njihove žrtve ljevanice neka budu pola hine vina za junca i trećina hine za ovna i četvrtina hine za janje; to je žrtva paljenica svakoga mjeseca kroz mjesec u godini. (15) I jedan jarac za žrtvu okajnicu Jahvi – neka se on prinese sa žrtvom svojom ljevanicom povrh trajne žrtve paljenice.”

(16) “Neka onda četrnaesti dan prvoga mjeseca bude Pesah Jahvin. (17) Petnaestog dana toga mjeseca neka bude svetkovina; beskvasni hljeb neka se sedam dana jede. (18) Prvoga dana neka bude sveti sabor; nikakva svakodnevna posla nemojte raditi. (19) Prinesite žrtvu vatrenu, žrtvu paljenicu Jahvi: dva junca, jednog ovna i sedam muških janjaca od godinu dana; neka vam bez mahane budu. (20) Za njihovu žitnu žrtvu prinesite najbolje brašno u ulju zamiješeno: tri desetine efe za junca i dvije desetine za ovna. (21) Jednu desetinu efe prinesite za svakog od sedam janjaca; (22) i jednog jarca kao žrtvu okajnicu, da za se okajanje učinite. (23) Prinesite ih povrh jutarnje žrtve paljenice, koja je trajna žrtva paljenica. (24) Tako vi svaki dan za sedam dana prinosite hranu žrtve

⁴⁵ Oko 1,3 kg.

⁴⁶ Oko 0,9 l.

vatrene, mirisa Jahvi ugodna; neka se to prinosi sa svojom žrtvom ljevanicom, povrh trajne žrtve paljenice. (25) Sedmog dana neka vam bude sveti sabor; nikakva svakodnevna posla nemojte raditi.” (26) “I na dan prvodna, kad budete na svoj Blagdan sedmica prinosili Jahvi mladu žitnu žrtvu, neka vam bude sveti sabor; nikakva svakodnevna posla nemojte raditi. (27) Prinesite žrtvu paljenicu kao miris ugodan Jahvi: dva mlada junca, jednog ovna i sedam muških janjaca od godinu dana; (28) i njihovu žitnu žrtvu – najbolje brašno u ulju zamiješeno: tri desetine efe za svakog junca, dvije desetine za ovna, (29) i jednu desetinu za svakog od sedam janjaca; (30) i jednog jarca da za se okajanje učinite. (31) Povrh trajne žrtve paljenice i njezine žitne žrtve, prinesite ih s njihovim žrtvama ljevanicama. Neka bez mahane budu.”

Žrtva sedmoga mjeseca

29 “I u sedmome mjesecu, prvi dan toga mjeseca, neka vam bude sveti sabor; nikakva svakodnevna posla nemojte raditi. To će vam biti dan puhanja u trube. (2) Prinesite žrtvu paljenicu kao miris ugodan Jahvi: jednog junca, jednog ovna i sedam muških janjaca od godinu dana, bez mahane; (3) i njihovu žitnu žrtvu, najbolje brašno u ulju zamiješeno: tri desetine efe za junca, dvije desetine za ovna, (4) i jednu desetinu za svakog od sedam janjaca; (5) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, da za se okajanje učinite, (6) povrh žrtve paljenice za mlađak i njezine žitne žrtve, i trajne žrtve paljenice i njezine žitne žrtve, i njihovih žrtava ljevanica, prema propisima njihovim, kao ugodan miris, žrtvu Jahvi vatrenu.”

(7) “A deseti dan toga sedmog mjeseca neka vam bude sveti sabor; odričite se⁴⁷; nikakva posla raditi nemojte. (8) Prinesite Jahvi žrtvu paljenicu, miris ugodan: jednog junca, jednog ovna i sedam muških janjaca od godinu dana – neka vam bez mahane budu – (9) i njihovu žitnu žrtvu, najbolje brašno u ulju zamiješeno: tri desetine efe za junca, dvije desetine za ovna, (10) jednu desetinu za svakog od sedam janjaca; (11) jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh žrtve okajnice za okajanje i trajne žrtve paljenice i njezine žitne žrtve i njihovih žrtava ljevanica. (12) Onda petnaesti dan toga sedmog mjeseca neka vam bude sveti sabor; nikakva svakodnev-

na posla nemojte raditi i svetkujte blagdan Jahvi sedam dana. (13) Prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu vatrenu kao miris ugodan Jahvi: trinaest junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, koji su bez mahane; (14) i njihovu žitnu žrtvu – najbolje brašno u ulju zamiješeno: tri desetine efe za svakog od trinaest junaca, dvije desetine za svakog ovna, (15) i jednu desetinu za svakog od četrnaest janjaca; (16) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(17) “A drugoga dana: dvanaest junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (18) i njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (19) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(20) “Onda trećega dana: jedanaest junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (21) i njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (22) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(23) “A četvrtoga dana: deset junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (24) njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (25) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(26) “Onda petoga dana: devet junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (27) i njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (28) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(29) “A šestoga dana: osam junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (30) i njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (31) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.”

(32) “Onda sedmoga dana: sedam junaca, dva ovna i četrnaest janjaca od godinu dana, bez mahane; (33) i njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve lje-

⁴⁷ Ili: postite.

vanice za junce, za ovnovce i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (34) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.” (35) “A osmoga dana neka vam bude svečani zbor; nikakva svakodnevna posla nemojte raditi. (36) Ali prinesite žrtvu paljenicu, žrtvu vatrenu, kao miris ugodan Jahvi: jednog junca, jednog ovna i sedam muških janjaca, bez mahane; (37) njihovu žitnu žrtvu i njihove žrtve ljevanice za junca, za ovna i za janjce, prema broju njihovu onako kako je propisano; (38) i jednog jarca za žrtvu okajnicu, povrh trajne žrtve paljenice, njezine žitne žrtve i njezine žrtve ljevanice.” (39) “Prinesite ih Jahvi u svoja propisana vremena, povrh svojih zavjetnih žrtava i svojih dragovoljnih žrtava, kao svoje žrtve paljenice i svoje žitne žrtve i svoje žrtve ljevanice i svoje žrtve sudioništva.” (40) Mojsije kaza sinovima Israilovim sve kako mu Jahve bješe zapovjedio.

Zavjetni propisi

30 Potom Mojsije progovori poglavarima plemena sinova Israilovih i reče: “Ovo je riječ što ju je Jahve zapovjedio. (2) Ako se čovjek zavjetuje Jahvi ili se zakune i obaveže se nekom obavezom, neka ne krši riječ svoju; neka on učini sve što mu iz usta iziđe.

(3) “Isto tako, ako se žena zavjetuje Jahvi i obaveže se nekom obavezom u kući oca svoga u mladosti svojoj, (4) i otac njezin čuje zavjet njezin i obavezu njezinu kojom se obavezala, pa joj ništa ne rekne, neka su onda svi zavjeti njezini valjani i svaka obaveza njezina kojom se obavezala neka je valjana. (5) Ali ako bi joj to otac zabranio onoga dana kad čuje, nijedan od zavjeta njezinih ili obaveza njezinih kojim se obavezala valjani neće biti; i Jahve će njoj oprostiti jer joj je to otac njezin zabranio.” (6) “Ali ako se ona uda dok je pod zavjetima svojim ili nepromišljenim obećanjem s usana svojih kojim se obavezala, (7) i muž to njezin čuje, pa joj ništa ne rekne onoga dana kad čuje, neka su onda zavjeti njezini valjani i obaveze njezine kojim se obavezala neka su valjane.”

(8) “Ali ako joj to muž njezin onoga dana kad čuje zabrani, neka onda on poništi zavjet njezin pod kojim je ona i nepromišljeno obećanje s usana njezinih kojim se obavezala; i Jahve će njoj oprostiti.”

(9) “A zavjet udovice ili razvedene žene – sve čime se ona bude obavezala njoj će obaveza biti.” (10) “Ali ako se ona zavjetovala u kući muža svoga ili se obavezala obavezom uz zakletvu, (11) i muž to njezin čuo, pa joj ništa nije rekao i nije joj to zabranio, neka su onda svi zavjeti njezini valjani i svaka obaveza njezina kojom se obavezala neka je valjana. (12) Ali ako ih muž njezin uistinu poništi onoga dana kad čuje, onda sve što dođe s usana njezinih a tiče se zavjeta njezinih ili obaveze njezine valjano neće biti; muž ih je njezin poništio, a Jahve će njoj oprostiti.

(13) Svaki zavjet i svaku obavezujuću zakletvu da će se uživanja odricati muž njezin može potvrditi ili muž njezin može poništiti. (14) Ali ako joj muž uistinu ništa iz dana u dan ne bude govorio, onda on potvrđuje sve zavjete njezine i sve obaveze njezine koje su na njoj; on ih je potvrdio jer joj nije ništa rekao onoga dana kad je za njih čuo. (15) Ali ako ih on uistinu poništi nakon što za njih čuje, neka onda on ponese krivnju njezinu.”

(16) To su zakoni koje je Jahve Mojsiju zapovjedio o odnosu između čovjeka i žene njegove, i između oca i kćeri njegove dok je ona u mladosti i u kući oca svoga.

Pokolj Midjana

31 Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) “Osveti se žestoko Midjancima za sinove Israilove; a poslije toga pridružiti ćeš se precima svojim.”

(3) Mojsije progovori narodu i reče: “Naoružajte svoje ljude za rat, da na Midjan krenu i izvrše osvetu Jahvinu nad Midjanom. (4) Hiljadu iz svakog plemena od svih plemena Israilovih vi u rat pošaljite.” (5) Tako se od hiljada Israilovih opremi po hiljada iz svakog plemena: dvanaest hiljada naoružanih za rat. (6) Mojsije ih posla u rat, hiljadu iz svakog plemena, i Pinhasa, sina svećenika Eleazara, sa svetim posudama i trubama za uzbunu u rukama njegovim.

(7) Tako oni povedoše rat protiv Midjana, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio, i oni sve muškarce pobiše. (8) Pobiše, uz ostale ubijene, kraljeve midjanske: Evija, Rekema, Sura, Hura i Rebu, pet kraljeva midjanskih; a mačem posjekoše i Bileama, sina Beorova. (9) Sinovi Israilovi zarobiše žene midjanske i djecu njihovu; i svu krupnu stoku njihovu i svu sitnu stoku njihovu i sva dobra

njihova oni zaplijeniše. (10) Onda oni spališe sve gradove njihove u kojima su živjeli i sve tabore njihove. (11) Uzeše sav plijen i svu lovinu, i od ljudi i od životinja. (12) Dovedoše zarobljene, lovinu i plijen Mojsiju i svećeniku Eleazaru i zajednici sinova Israilovih u tabor u ravnicama moapskim, koje su uz Jordan, prema Jerihonu.

(13) Mojsije, svećenik Eleazar i svi poglavari zajednice iziđoše im ususret izvan tabora. (14) Mojsije bijaše ljut na zapovjednike vojske, zapovjednike hiljada i zapovjednike stotina, koji se bjehu vratili iz ratne službe. (15) I Mojsije im reče: "Jeste li poštedjeli sve žene? (16) Eto, te su navele sinove Israilove, po savjetu Bileamovu, da zgriješe prema Jahvi u slučaju Peora, pa je zajednicu Jahvinu pomor zadesio. (17) Zato pobijte svu mušku djecu i pobijte sve žene koje muškarca poznaše s njim liježući. (18) Ali sve djevojke koje muškarca ne poznaše s njim liježući sačuvajte za se. (19) I taborujte sedam dana izvan tabora; svi vi koji ste koga ubili i koji ste kojeg ubijenog dotakli očistite se, vi i zarobljenici vaši, trećeg i sedmog dana. (20) Očistite svaku haljinku i svaku stvar od kože i sve što je od kostrijeti napravljeno i sve predmete od drveta."

(21) Onda svećenik Eleazar reče ratnicima koji su u boju bili: "Ovo je zakonska odredba koju je Jahve Mojsiju zapovjedio: (22) samo zlato i srebro, bronza, gvožđe, kalaj i olovo, (23) sve što može vatru podnijeti, vi kroz vatru provucite, pa će to čisto biti, ali se to još mora vodom čišćenja očistiti. A sve što ne može vatru podnijeti vi kroz vodu provucite. (24) I haljine svoje sedmoga dana vi operite, pa se očistite; a poslije toga smijete ući u tabor."

Podjela plijena

(25) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (26) "Ti i svećenik Eleazar i glave kuća očinskih u zajednici prebrojte plijen koji je zarobljen, i od ljudi i od stoke; (27) i podijelite plijen između ratnika koji su išli u boj i sve ostale zajednice. (28) Udarite ratnicima koji su išli u boj danak za Jahvu, po jedno od svakih pet stotina, od ljudi, goveda, magaraca ili brava; (29) uzmite to od njihove polovice pa podajte svećeniku Eleazaru, kao žrtvu⁴⁸ Jahvi. (30) Od polovice sinova Israilovih uzmite po jedno od svakih pedeset, od ljudi, goveda, magaraca i brava,

od svih životinja, pa ih podajte levijevcima, koji se staraju o obitavalištu Jahvinom." (31) Mojsije i svećenik Eleazar učiniše baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

(32) A dobiti što je preostala od plijena koji su ratnici zaplijenili bilo je: šest stotina sedamdeset i pet hiljada brava, (33) sedamdeset i dvije hiljade goveda, (34) šezdeset i jedna hiljada magaraca, (35) a od ljudi, od žena koje nikad nisu poznale muškarca s njim liježući, svih osoba bijaše trideset i dvije hiljade. (36) Polovica, dio koji je pripao onima koji su išli u rat, iznosila je: tri stotine trideset i sedam hiljada i pet stotina brava – (37) a danak Jahvi bio je šest stotina i sedamdeset i pet brava – (38) i trideset i šest hiljada goveda, od kojih je danak Jahvi bio sedamdeset i dvoje goveda; (39) i trideset hiljada i pet stotina magaraca, od kojih je danak Jahvi bio šezdeset i jedan magarac; (40) i šesnaest hiljada ljudi, od kojih je danak Jahvi bio trideset i dvije osobe. (41) Danak, Jahvinu žrtvu⁴⁹, Mojsije dade svećeniku Eleazaru, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

(42) A polovica koja je pripala sinovima Israilovim, što ju je Mojsije odvojio od ljudi koji su išli u rat – (43) polovica koja je pripala zajednici iznosila je: tri stotine trideset i sedam hiljada i pet stotina brava, (44) i trideset i šest hiljada goveda, (45) i trideset hiljada i pet stotina magaraca, (46) a ljudi je bilo šesnaest hiljada. (47) I od polovice koja je pripala sinovima Israilovim Mojsije uze po jedno od svakih pedeset, i od ljudi i od stoke, i dade ih levijevcima, koji su se starali za obitavalište Jahvino, baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

(48) Potom zapovjednici koji su bili nad hiljadama u vojsci, zapovjednici hiljada i zapovjednici stotina, priđoše Mojsiju (49) pa mu rekoše: "Tvoje su sluge popisale ratnike koji su pod našim zapovjedništvom, i nijedan nam čovjek ne manjka. (50) Tako smo mi donijeli na dar Jahvi ono što je svaki čovjek našao: zlatnine – halke i narukvice, pečatno prstenje, naušnice i ogrlice, da za se okajanje pred Jahvom učinimo."

(51) Mojsije i svećenik Eleazar uzeše od njih zlato, sve vrste izrađenih predmeta. (52) Sveg zlata od dara što ga oni Jahvi prinesoše, od zapovjednika hiljada i zapovjednika stotina, bijaše šesnaest hiljada i sedam stotina i pedeset šekela. (53) Ratnici su već bili uzeli plijen, svaki čovjek za se. (54) Tako

⁴⁸ Ili žrtvu podizanicu.

⁴⁹ Ili žrtvu podizanicu.

Mojsije i svećenik Eleazar uzeše zlato od zapovjednika hiljada i stotina pa ga donesoše u čador sastanka kao spomen sinovima Israilovim pred Jahvom.

Rubenovci i Gadovci u Gileadu

32 Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi imadahu mnogo stoke, preko mjere. Zato, kad vidješe jazerovsku zemlju i zemlju gileadovsku, kako je ona mjesto koje je zbilja pogodno za stoku, (2) sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi dođoše pa progovoriše Mojsiju i svećeniku Eleazaru i poglavarima zajednice te rekoše: (3) "Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon, (4) zemlja koju je Jahve osvojio pred zajednicom Israilovom, zemlja je za stoku, a sluge tvoje stoku imaju." (5) Oni rekoše: "Ako smo stekli blagonaklonost u očima tvojim, neka se ova zemlja slugama tvojim u posjed dade; ne vodi nas preko Jordana."

(6) Ali Mojsije reče sinovima Gadovim i sinovima Rubenovim: "Zar će braća vaša u rat ići, a vi sami ovdje sjedjeti? (7) I zašto uzdržavate srca sinova Israilovih da ne idu prijeko u zemlju koju im je Jahve dao? (8) Tako su uradili i očevi vaši kad sam ih ja poslao iz Kadeš Barnee da vide zemlju. (9) Jer kad se popeše do doline eškolske i zemlju ugledaše, oni uzdržanost u srcima sinova Israilovih probudiše, pa oni ne otiđoše u zemlju koju im je Jahve dao. (10) Zato toga dana srdžba Jahvina planu i on se zakle riječima: (11) 'Niko od ljudi što su izišli iz Egipta, od dvadeset godina starosti pa nadalje, neće vidjeti zemlju što sam je ja obrekao Abrahamu, Izaku i Jakovu, zato što me nisu potpuno slijedili, (12) osim Kaleba, sina Jefunea Kenizanina, i Ješue, sina Nunova, jer oni Jahvu potpuno slijedaahu.' (13) Tako se Jahvina srdžba rasplamsa na Israila, i on dade da oni lutaju pustinjom četrdeset godina, sve dok se ne zatrije sav naraštaj onih koji su činili zlo u očima Jahvinim. (14) A gle, vi, naraštaju grešnika, ustajete umjesto očeva svojih da još više raspalite plamen Jahvine srdžbe na Israila. (15) Ako se okrenete i ne budete ga slijedili, on će ih opet u pustinji ostaviti, i vi ćete sav ovaj narod uništiti."

(16) Onda mu oni pridoše i rekoše: "Mi ćemo ovdje napraviti torove za stoku svoju i gradove za nejač svoju; (17) a mi sami spremni smo uzeti oružje u ruke i ići pred sinovima Israilovim, sve dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto, dok naša nejač, zbog

stanovnika ove zemlje, bude živjela u gradovima utvrđenim. (18) Mi se nećemo vratiti domovima svojim sve dok svaki od sinova Israilovih ne zadobije baštinu svoju. (19) Mi nećemo uzimati baštine s njima s onu stranu Jordana i još dalje jer je nama baština dopala s ovu stranu Jordana, na istoku."

(20) Mojsije im reče: "Ako ćete tako uraditi, ako ćete pred Jahvom za rat u ruke oružje uzeti – (21) kad svi vi naoružani pred Jahvom Jordan prijeđete, dok on ispred sebe ne rastjera neprijatelje svoje, (22) i kad zemlja bude pred Jahvom pokorena, tad ćete se vi vratiti i biti oslobođeni obaveze prema Jahvi i prema Israilu, i ova će zemlja postati posjed vaš pred Jahvom. (23) Ali ako tako nećete učiniti, pa vi ste prema Jahvi zgriješili, i budite sigurni da će vas grijeh vaš stići. (24) Pravite sami gradove za nejač svoju i torove za stada svoja, i radite onako kako su vam usta govorila."

(25) Sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi progovoriše Mojsiju i rekoše: "Sluge će tvoje učiniti onako kako gospodar naš zapovijeda. (26) Naša djeca, žene naše, stoka naša i sve naše blago neka budu ovdje u gradovima gileadskim, (27) a sluge tvoje, svako ko je za rat naoružan, poći će pred Jahvom prijeko u boj, baš onako kako gospodar naš kaže."

(28) Tako Mojsije izda naredbu za njih svećeniku Eleazaru i Ješui, sinu Nunovu, i poglavarima u plemenima sinova Israilovih. (29) Mojsije im reče: "Ako sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi, svako ko je naoružan za boj, budu prešli s vama Jordan pred Jahvom, pa zemlja pred vama bude pokorena, onda im vi u posjed dajte zemlju gileadsku; (30) ali ako oni ne budu s vama prešli naoružani, neka im pripadnu posjedi među vama u zemlji kanaanskoj."

(31) Sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi uzvratit će rekoše: "Onako kako je Jahve rekao slugama tvojim, tako ćemo mi učiniti. (32) Mi ćemo sami naoružani pred Jahvom u zemlju kanaansku prijeći, a posjed naš baštinski s ove strane Jordana neka ostane."

(33) Tako Mojsije dade njima, sinovima Gadovim i sinovima Rubenovim i polovici plemena Jozefova sina Manašea, kraljevstvo Sihona, kralja Amorejaca, i kraljevstvo Oga, kralja Bašana, zemlju s gradovima njezinim omeđenim, gradove u okolnoj zemlji. (34) Sinovi Gadovi sagradiše Dibon, Atarot, Aroer, (35) Atrot-Šofan, Jazer, Jogbehu, (36) Bet-Nimru i Bet-Haran, gradove utvrđene, i torove za stada. (37) Sinovi Rubenovi sagradiše Hešbon,

Elealu, Kirjatajim, (38) Nebo, Baal-Meon – imena su izmijenjena – i Sibmu, i oni preimenovaše gradove koje sagradiše. (39) Sinovi Makira, sina Manašeova, otiđoše u Gilead, zauzeše ga i oteše posjede Amorejcima koji bijahu u njemu. (40) Mojsije dade Gilead Makiru, sinu Manašeovu, te se on u njemu nastani. (41) Jair, potomak Manašeov, otiđe i zauze sela njegova pod čadorima i prozva ih Havot-Jair⁵⁰. (42) Nobah otiđe i zauze Kenat i sela njegova te ga po imenu svome prozva Nobah.

Pregled putovanja od Egipta do Jordana

33 Ovo su puti sinova Israilovih kojima oni iziđoše iz zemlje egipatske po vojskama svojim, pod rukom Mojsijevom i Aronom. (2) Mojsije je bilježio mjesta odakle su oni kretali na putovanja svoja po zapovijedi Jahvinoj, a ovo su putovanja njihova po mjestima odakle su kretali. (3) Krenuli su na put iz Ramsesa u prvome mjesecu, petnaesti dan prvoga mjeseca; sutradan poslije Pesaha sinovi Israilovi slavodobitno krenuše pred očima svih Egipćana, (4) dok su Egipćani pokopavali sve svoje prvence što ih je Jahve među njima bio usmrtio. Jahve je još i bogovima njihovim presudio. (5) Onda sinovi Israilovi otputovaše iz Ramsesa i utaboriše se u Sukotu. (6) Iz Sukota otputovaše i utaboriše se u Etamu, koji je na rubu pustinje. (7) Otputovaše iz Etama i vratiše se u Pi-Hahiro, koji je prema Baal-Sefonu, i utaboriše se pred Migdolom. (8) Iz Pi-Hahirota krenuše na put i posred mora prodoše u pustinju; tri su dana išli pustinjom Etam te se utaborili u Mari. (9) Iz Mare se zaputiše i dođoše u Elim; a u Elimu bješe dvanaest vreli i sedamdeset stabala palmi, i tu se oni utaboriše. (10) Otputovaše iz Elima i utaboriše se pored Trstenog mora. (11) Zaputiše se od Trstenog mora i utaboriše se u pustinji Sin. (12) Iz pustinje Sin krenuše na put i utaboriše se u Dofki. (13) Otputovaše iz Dofke i utaboriše se u Alušu. (14) Zaputiše se iz Aluša i utaboriše se u Refidimu; a tamo narod nije imao vode da pije. (15) Otputovaše iz Refidima i utaboriše se u pustinji Sinajskoj. (16) Zaputiše se iz pustinje Sinajske i utaboriše se u Kibrot-Hataavi. (17) Otputovaše iz Kibrot-Hataave i utaboriše se u Hacerotu. (18) Zaputiše se iz Hacerota i utaboriše se u Ritmi. (19) Otputovaše iz Ritme i utaboriše se u Rimon-Perecu. (20) Za-

putiše se iz Rimon-Pereca i utaboriše se u Libni. (21) Otputovaše iz Libne i utaboriše se u Risi. (22) Zaputiše se iz Rise i utaboriše se u Kehelati. (23) Otputovaše iz Kehelate i utaboriše se na Šeferskoj gori. (24) Zaputiše se sa Šeferske gore i utaboriše se u Haradi. (25) Otputovaše iz Harade i utaboriše se u Makhelotu. (26) Zaputiše se iz Makhelota i utaboriše se u Tahatu. (27) Otputovaše iz Tahata i utaboriše se u Tarahu. (28) Zaputiše se iz Taraha i utaboriše se u Mitki. (29) Otputovaše iz Mitke i utaboriše se u Hašmoni. (30) Zaputiše se iz Hašmone i utaboriše se u Moserotu. (31) Otputovaše iz Moserota i utaboriše se u Bene-Jaakanu. (32) Zaputiše se iz Bene-Jaakana i utaboriše se u Hor-Hagidgadu. (33) Otputovaše iz Hor-Hagidgada i utaboriše se u Jotbati. (34) Zaputiše se iz Jotbate i utaboriše se u Abroni. (35) Otputovaše iz Abrone i utaboriše se u Ecion-Geberu. (36) Zaputiše se iz Ecion-Gebera i utaboriše se u pustinji Sin, to jest u Kadešu. (37) Otputovaše iz Kadeša i utaboriše se na Horskoj gori, na međi zemlje edomske.

(38) Potom se svećenik Aron pope na Horsku goru na zapovijed Jahvinu i umrije tamo četrdesete godine nakon što sinovi Israilovi iziđoše iz zemlje egipatske, prvi dan petoga mjeseca. (39) Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine kad je umro na gori Horskoj.

(40) Kanaanac kralj Arada, koji je živio u Negebu u zemlji kanaanskoj, čuo je za dolazak sinova Israilovih.

(41) Potom se oni zaputiše s Horske gore i utaboriše se u Calmoni. (42) Otputovaše iz Calmone i utaboriše se u Punonu. (43) Zaputiše se iz Punona i utaboriše se u Obotu. (44) Otputovaše iz Obota i utaboriše se u Ije-Abarimu, na međi moapskoj. (45) Zaputiše se iz Ijima i utaboriše se u Dibon-Gadu. (46) Otputovaše iz Dibon-Gada i utaboriše se u Almon-Diblatajimu. (47) Zaputiše se iz Almon-Diblatajima i utaboriše se u gorama Abarimskim, pred Nebom. (48) Otputovaše s gora Abarimskih i utaboriše se u ravnicama moapskim kod Jordana prema Jerihonu. (49) Utaborili su se kod Jordana, od Bet-Ješimota pa sve do Abel-Šitima u ravnicama moapskim.

Propisi o zaposjedanju zemlje

(50) Onda Jahve progovori Mojsiju u ravnicama moapskim kod Jordana prema Jerihonu i reče:

⁵⁰ Tj. sela, naselja ili gradovi Jairovi.

(51) "Govori sinovima Israilovim i reci im: Kad prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku, (52) istjerajte ispred sebe sve stanovnike zemlje te, i uništite sve njihove kamenove s likom, i uništite sve njihove kumire salivene, i razorite sva njihova svetišta na uzvisinama; (53) i zaposjednite zemlju te se u njoj nastanite, jer sam vam ja dao tu zemlju da je zaposjednete. (54) Zemlju ćete podijeliti žrijebom po porodicama svojim; brojnijima dajte više baštine, a onima kojih je manje manje baštine dajte. Kako god kome padne žrijeb, to neka je njegovo. A baštinu ćete dobijati po plemenima očeva svojih. (55) A ako stanovnike zemlje ispred sebe ne istjerate, onda će se desiti da će oni koje od njih pustite da ostanu biti trnje u očima vašim i bodljike u bokovima vašim, i oni će vam zadavati muke u zemlji u kojoj živite; (56) i onako kako kanim postupiti s njima, tako ću ja s vama postupiti."

Kanaanske međe

34 Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (2) "Zapovjedi sinovima Israilovim i reci im: Kad uđete u zemlju kanaansku – to je zemlja koja će vama u baštinu pripasti, zemlja kanaanska s međama svojim. (3) Vaša južna strana pružat će se od Sinske pustinje uz Edom, a vaša južna međa protezat će se od kraja Slanoga mora⁵¹ na istoku. (4) Onda će vam međa skretati s juga prema strmini akrabimskoj i nastavljati se do Sina, a kraj će joj biti južno od Kadeš-Barnee; i ona će dopirati do Hasaradara i nastavljat će se do Acmona. (5) Iz Acmona će međa skretati prema potoku egipatskom, a kraj će joj biti na moru. (6) A zapadnu među – imat ćete Veliko more⁵², to jest obalu njegovu; to će vam biti zapadna međa. (7) A ovo će vam biti međa sjeverna: povucite crtu od Velikog mora do Horske gore. (8) Povucite crtu od Horske gore do Lebo-Hamata, a kraj međe neka bude u Cedadu; (9) i neka međa ide dalje do Zifrona, i neka joj kraj bude u Hacarenanu. To će vam biti sjeverna međa. (10) Za svoju istočnu među povucite još crtu od Hacarenana do Šefama, (11) a od Šefama međa će silaziti do Rible istočno od Ajina; i međa će se spuštati i dopirat će do istočne strane Kineretskog jezera. (12) I međa će silaziti do Jordana, a kraj će

joj biti na Slanome moru. To će vam biti zemlja sa svojim međama naokolo."

(13) Tako Mojsije zapovjedi sinovima Israilovim govoreći: "Ovo je zemlja koju ćete žrijebom među sobom u posjed razdijeliti, za koju je Jahve zapovjedio da je dobije devet plemena i polovina desetog plemena. (14) Jer pleme sinova Rubenovih dobilo je svoje po kućama očeva svojih, i pleme sinova Gadovih po kućama očeva svojih, i pola plemena Manašeova dobilo je posjed svoj. (15) Dva plemena i polovina trećega dobili su posjed svoj s onu stranu Jordana prema Jerihonu, na istoku, prema strani na kojoj sunce izlazi."

(16) Onda Jahve progovori Mojsiju i reče: (17) "Ovo su imena ljudi koji će vam zemlju u baštinu podijeliti: svećenik Eleazar i Ješua, sin Nunov. (18) Uzmi po jednog poglavara iz svakog plemena za podjelu zemlje u baštinu. (19) Ovo su imena tih ljudi: od plemena Jehudina, Kaleb, sin Jefuneov; (20) od plemena sinova Šimonovih, Šamuel, sin Amihudov; (21) od plemena Benjaminova, Elidad, sin Kisonov; (22) od plemena sinova Danovih, poglavar Buki, sin Joglijev. (23) Od sinova Jozefovih: od plemena sinova Manašeovih, poglavar Haniel, sin Efodov; (24) od plemena sinova Efrajimovih, poglavar Kemuel, sin Šiftanov; (25) od plemena sinova Zebulunovih, poglavar Elicafan, sin Parnakov; (26) od plemena sinova Isakarovih, poglavar Paltiel, sin Azanov; (27) od plemena sinova Ašerovih, poglavar Ahidud, sin Šelomijev; (28) od plemena sinova Naftalijevih, poglavar Pedahel, sin Amihudov."

(29) To su oni kojima je Jahve zapovjedio da sinovima Israilovim podijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

Levijevski gradovi

35 Jahve progovori Mojsiju u ravnicama moapskim kod Jordana prema Jerihonu i reče: (2) "Zapovjedi sinovima Israilovim da od baštine koju posjeduju daju levijevcima gradove da u njima žive; i podajte levijevcima pašnjake oko gradova. (3) Neka gradovi budu njihovi da u njima žive; a pašnjaci njihovi neka budu za njihova goveda i za stoku njihovu i za sve životinje njihove."

(4) "Pašnjaci oko gradova što ćete ih vi levijevcima dati neka se protežu od gradskih zidina pa naizvan hiljadu aršina naokolo. (5) I k tome još izvan grada na istočnoj strani izmjerite dvije hiljade aršina, i na južnoj strani dvije hiljade aršina, i na zapadnoj

⁵¹ Tj. Mrtvog mora.

⁵² Tj. Sredozemno more.

strani dvije hiljade aršina, i na sjevernoj strani dvije hiljade aršina, s gradom u sredini. To neka im budu pašnjaci za gradove.”

Gradovi utočišta

(6) “Od gradova što ćete ih dati levijevcima neka šest budu gradovi utočišta, koje ćete vi dati da ubojica u njih može umaći; a pored njih predajte još četrdeset i dva grada. (7) Svih gradova što ćete ih dati levijevcima neka bude četrdeset i osam, zajedno s pašnjacima njihovim. (8) A gradove koje ćete dati iz posjeda sinova Israilovih – uzmite više od onih koji imaju više, a manje uzmite od onih koji imaju manje; neka svako dadne levijevcima neke svoje gradove srazmjerno posjedu svome što ga je dobio u baštinu.”

(9) Potom Jahve progovori Mojsiju i reče: (10) “Govori sinovima Israilovim i reci im: Kad prijedete preko Jordana u zemlju kanaansku, (11) onda sebi odaberite gradove da vam budu gradovi utočišta, da ubojica koji je nehotice koga ubio može tamo umaći. (12) Ti gradovi neka vam budu utočište od osvetnika, da ubojica ne umre dok ne stane na sud pred zajednicu.”

(13) “Gradovi koje ćete dati neka vam budu šest gradova utočišta. (14) Dajte tri grada s one strane Jordana i tri grada u zemlji kanaanskoj; neka oni budu gradovi utočišta. (15) Tih šest gradova neka budu utočište sinovima Israilovim, i strancu i došlacu među njima, da svako ko nehotice ubije neku osobu može tamo umaći.”

(16) “Ali ako ko udari koga gvozdenim predmetom, pa ovaj umre, taj je uistinu ubojica; neka se ubojica zacijelo smakne. (17) Ako ga udari kamenom iz ruke od kojega ovaj može poginuti, pa ovaj umre, on je uistinu ubojica; neka se ubojica zacijelo smakne. (18) Ili ako ga udari drvenim predmetom iz ruke od kojega bi ovaj mogao umrijeti, pa ovaj umre, on je uistinu ubojica; neka se ubojica zacijelo smakne. (19) Neka sam krvni osvetnik smakne ubojicu; neka ga smakne kad ga sretne. (20) Ako ko koga gurne iz mržnje ili baci nešto na nj iz zasjede, pa ovaj umre, (21) ili ako ga u neprijateljstvu udari rukom, pa ovaj umre, onaj koji ga je udario neka se zacijelo smakne, on je ubojica; krvni osvetnik neka smakne ubojicu kad ga sretne.”

(22) “Ali ako ga slučajno gurne, ne u neprijateljstvu, ili baci nešto na nj, ali ne iz zasjede, (23) ili

obori što od kamena od čega se može poginuti, ne vidjevši da je to palo na nj, pa ovaj umre, a on mu nije bio neprijatelj niti mu je zlo želio, (24) neka onda zajednica presudi između ubojice i krvnog osvetnika po ovim propisima. (25) Neka zajednica izbavi ubojicu iz ruku krvnog osvetnika, i neka ga zajednica vrati u njegov grad utočišta u koji je bio umakao; i neka on u njemu živi sve do smrti velikog svećenika koji je svetim uljem pomazan. (26) Ali ako ubojica ikad prijeđe granicu grada svoga utočišta u koji je umakao, (27) pa ga krvni osvetnik nađe izvan granice njegova grada utočišta, te krvni osvetnik ubije ubojicu, on neće biti kriv za krvoproliće, (28) jer ovaj je trebao ostati u svom gradu utočišta sve do smrti velikog svećenika. A poslije smrti velikog svećenika neka se ubojica vrati na zemlju koja je u posjedu njegovu.”

(29) “Neka vam to budu zakonske odredbe kroz naraštaje vaše u svim prebivalištima vašim.”

(30) “Ako ko ubije koga, neka se ubojica smakne na dokaz svjedokâ, ali nijedna osoba ne smije se smaknuti na svjedočenje jednog svjedoka.”

(31) “K tome, ne uzimajte otkupninu za život ubojice koji zaslužuje smrt, nego neka on zacijelo smaknut bude. (32) Ne uzimajte otkupninu za onoga koji je pobjegao u svoj grad utočište, da bi se on mogao vratiti da živi na zemlji svojoj prije smrti svećenika.”

(33) “Zato ne prljajte zemlju u kojoj ste; jer krv prlja zemlju, i ne može se okajanje za zemlju učiniti za krv što je na njoj prolivena, osim krvlju onoga koji ju je prolio. (34) Ne skrnavite zemlju u kojoj živite, usred koje ja boravim; jer ja, Jahve, boravim među sinovima Israilovim.”

Baština udatih žena

36 Tad glave u kućama očeva od porodice sinova Gileada, sina Makira, sina Manašea, od porodica sinova Jozefovih, priđeše i progovoriše pred Mojsijem i pred poglavarima, glavama u kućama očeva sinova Israilovih, (2) rekavši: “Jahve je zapovjedio našem gospodaru da sinovima Israilovim zemlju u baštinu žrijebom dade, i našem gospodaru od Jahve zapovjedbena da baštinu našeg brata Celofhada dade kćerima njegovim. (3) Ali ako se one udaju za nekog od sinova iz drugih plemena sinova Israilovih, njihova će se baština uzeti iz baštine očeva naših i dodat će se baštini plemena kojem one budu pripadale; tako će ona

biti uzeta iz baštine koja je nama dodijeljena. (4) Kad dođe jubilej sinova Israilovih, onda će se baština njihova dodati baštini plemena kojem one budu pripadale; tako će baština njihova biti uzeta iz baštine plemena naših očeva.”

(5) Potom Mojsije, po riječi Jahvinoj, zapovjedi sinovima Israilovim i reče: “Pleme sinova Jozefovih pravo govori. (6) Evo šta je Jahve zapovjedio za kćeri Celofhadove: ‘Neka se one udaju za onoga koji je dobar u očima njihovim; samo one se moraju udati u porodicu plemena oca svoga.’ (7) Baština sinova Israilovih ne smije se prenositi s plemena na pleme; jer svaki sin Israilov mora se držati baštine plemena očeva svojih. (8) Svaka kći koja dođe u posjed baštine nekog od pleme-

na Israilovih neka se uda za nekoga iz porodice od plemena oca svoga, tako da svaki sin Israilov posjeduje baštinu očeva svojih. (9) Tako se baština neće prenositi s jednog plemena na drugo, jer svako pleme sinova Israilovih mora se držati baštine svoje.”

(10) Baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio, tako kćeri Celofhadove učiniše. (11) Mahla, Tirca, Hogla, Milka i Noa, kćeri Celofhadove, udaše se za sinove amidža svojih. (12) One se udaše u porodice sinova Manašea, sina Jozefova, i njihova baština ostade u plemenu porodice oca njihova.

(13) To su zapovijedi i propisi koje je Jahve po Mojsiju dao sinovima Israilovim u ravnicama moapskim kod Jordana prema Jerihonu.